

PRESES APSKATS

Sagatavoja:
Uzziņu un informācijas centrs
Latvijas Nacionālā bibliotēka

16.05.2025

Preses apskatā:

Nacionālās skaļās lasīšanas sacensības 1. posmi vietējās bibliotēkās; Cēsu Centrālajā bibliotēkā apskatāma LNB un nodibinājuma fonda "Tavs atbalsts" veidotā izstāde "Bez ierobežojumiem"; Jūrkalnes bibliotēkas panākumi Latvijas bibliotēku ideju tirgū; Mudītei Treimanei Mūža balva par nozīmīgu ieguldījumu Latvijas literatūrā; Talsu Galvenajā bibliotēkā pasniedz Aleksandra Pelēča literāro prēmiju; 3td E-grāmatu bibliotēka; Latvijas Avīzes rubrikā "Izbaudīt kultūru" citēta Jēkabpils novada Galvenās bibliotēkas direktore Zinaīda Rabša; u.c. bibliotēku aktualitātes.

Preses apskatā iekļauti raksti no Latvijas centrālajiem un reģionālajiem laikrakstiem.

Skalās lasīšanas konkurss

8. maijā Madonas novada bibliotēkas Bērnu literatūras nodaļā tika noskaidrots novada prasmīgākais 5. klases skolnieks skalajā lasīšanā.

Nacionālās skalās lasīšanas sacensības ir konkurss 5. klašu skolēniem, ar mērķi raisīt interesi par lasīšanu un grāmatām, veicināt prasmi pašam izvēlēties lasāmvielu, kā arī saliedēt bērnus kopīgām lasīšanas aktivitātēm un veicināt lasītpraksi.

Konkurss notiek trīs posmos – sacensības skolā vai vietējā bibliotēkā, reģionālais fināls un valsts fināls Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, un tā gaitā tiek noskaidrots lasīšanas čempions.

Šogad novada posmā piedalījās 16 dalībnieki no 10 skolām. Žūrijas uzdevums nebija viegls, jo lasītāju izvēlētas grāmatas bija ļoti dažādas un lasītprasme ļoti laba. Čempiona titulu un iespēju piedalīties Vidzemes reģiona sacensībās ieguva Eduards Labucis no Madonas pilsētas vidusskolas, 2. vietu izcīnīja Lora Houpa Mačuka no Ērgļu vidusskolas un 3. vietu – Nellija Zvirgzda no Madonas pilsētas vidusskolas.

Trīs minūšu laikā bija jāiepaizstina ar sevi, jāpastāsta, kādēļ tika izvēlēta tieši šī grāmata, un izteiksmīgi jānolasa fragments no tās. Madonas novada posma uzvarētājs septembrī dosies pārstāvēt novadu uz Vidzemes posma sacensībām Cēsīs.

Posma uzvarētājs Eduards Labucis min, ka lasīt viņam patīk, īpaši tās grāmatas, kuras šķiet interesantas. No iemīļotākajām viņš min "Grega dienasgrāmatas" un citas, kurās ir vairāki tēli un raisās saistoši dialogi. Ir lasītas

ari dažas pieaugušo grāmatas, piemēram, "Vima Hofa metode".

Eduards Labucis laikraks-tam pastāstīja: – Es uz novada posmu devos vienkārši piedalīties, jo, tāpat kā ar kolektīvo muzicēšanu mūzikas skolā, kad braucu tikai piedalīties, parasti iegūstam kādas balvas. Lasot publikas priekšā, satraukuma nebija, jo jau esmu pieradis būt publikas priekšā, spēlējot čellu vai klavieres, un esmu uz skatuves jau kopš bērnības. Izteiksmīgi lasīt trenējāmos galvenokārt mājās. Skolotāja palīdzēja ar iekļaušanos laikā un izvēlēties ko interesantu pastāstīt par grāmatu. Fragmentu izvēlējamies, ar mūsu meklējot to dažādās grāmatās, kur būtu kāds aizraujošs dialogs. Viņa tādu atrada grāmatā "13 stāvu namiņš kokā", iedeva pamēģināt, un man jau ar pirmo reizi sanāca labi. Vēl nezinu, vai septembrī lasīšu fragmentu no šīs pašas grāmatas citas nodaļas vai dialogu no jaunās grāmatas. Gan jau, vasarā lasot kādu citu grāmatu, atradīsies kāds interesants fragments.

Eduarda latviešu valodas un literatūras skolotāja Inita Rūka vēstīja: – Pirmā skalās lasīšanas konkursa kārtā mums notika skolā, kur žūrijā bija gan latviešu valodas skolotājas, gan bibliotekāre, kā arī skatītāju simpātiju piešķirā paši skolēni. Kopumā tika izvēlēti pieci skolēni, kas skolu pārstāvēja Madonas novada reģionālajā kārtā. Piektajās klasēs kopumā vēl ir interese par lasīšanu, bet pēc tam tā nereti zūd. Arī sākumskolas posmā bērni citīgi lasa. Mums skolā norit lasīšanas semināri ar dažādiem nosacījumiem, piemēram, konkrēta autora grāmata. Ja

Pirmo 3 vietu ieguvēji. No kreisās – Laura Houpa, Eduards Labucis, Nellija Zvirgzda.

Publicitātes foto

pēc pirmajām lappusēm grāmata nepatīk, ļauju izvēlēties citu – galvenais iekļauties noteiktajā laika posmā. Konkurssam sākām gatavoties laicīgi – lasījām individuāli, klases priekšā vai tikai skolotājam. Domāju, ka ir jābūt talantam, lai izdotos labi iejusties lomās un ļoti izteiksmīgi nolasīt.

Skolotāja uzsvera, ka ir svarīgi, lai lasīšanas tradīcija būtu ģimenē, jo tad arī bērniem lasītpraks

veidojas. Eduards Labucis piekrīta: – Mums mājās ir savilasišanas "rituāli". Mēdz būt, ka mamma iesaka izlasīt kādu grāmatu, jo tā ir ļoti noderīga. Kad grāmatu izlasu, mani vienmēr gaida kāds lielāks vai mazāks pārsteigums, kas man patīk. Mēs visi ģimenē lasām.

Vēlam izdošanos Nacionālās skalās lasīšanas sacensībās!

STELLA PUTNIŅA

Avots: Stars

Datums: 13.05.2025

Talsu novadu pārstāvēs Līva Loreta Robalte

24. aprīlī Talsu Galvenajā bibliotēkā notika lasīšanas veicināšanas programmas "Skalā lasīšana" pasākums, kurā ar lasījumu no romāna „Baltais ilknis” uzvarēja Talsu Kristīgās vidusskolas 5. klases skolniece Līva Loreta Robalte.

Viņa Talsu novadu pārstāvēs Kurzemes reģiona starpfinālā un sacentīsies par ceļazīmi uz Nacionālās skalās lasīšanas sacensību finālu Rīgā.

Talsu Galvenā bibliotēka

Līva kopā žūriju (no kreisās) Latvijas Nacionālā teātra aktrise Līga Zelģe, Talsu Galvenās bibliotēkas Lasītāju apkalpošanas nodaļas vadītāja Laila Ūrmāne un Talsu Bērnu un jauniešu centra interešu izglītības metodikē Antra Vētra

Avots: Talsu Novada Ziņas

Datums: maijs, 2025

Caur attēliem ieskatīties tajā, ko nepamanām

Lasa skaļi un izteiksmīgi

24.aprīlī Tilžas bibliotēkā notika Skaļās lasīšanas sacensības, kurās piedalījās Tilžas pamatskolas 5.klases skolēni. Uz reģionālo finālu Balvos, kā informē bibliotēkas vadītāja Ilze Pugača, Tilžu pārstāvēt brauks Deivids Iljanovs.

Nacionālās skaļās lasīšanas sacensības ir konkurss 11–12 gadus veciem 5.klašu skolēniem, kura rezultātā tiek noskaidrots lasīšanas čempions. Konkurss notiek trīs posmos – sacensības skolā vai vietējā bibliotēkā, reģionālais fināls un valsts fināls Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. Sacensības pilnveido bērnu prasmes izvēlēties piemērotu un interesantu literatūru skaļai lasīšanai, sekmē interesi par lasīšanu un grāmatām, saliedē bērnus kopīgām lasīšanas aktivitātēm, kā arī veicina lasītprieku.

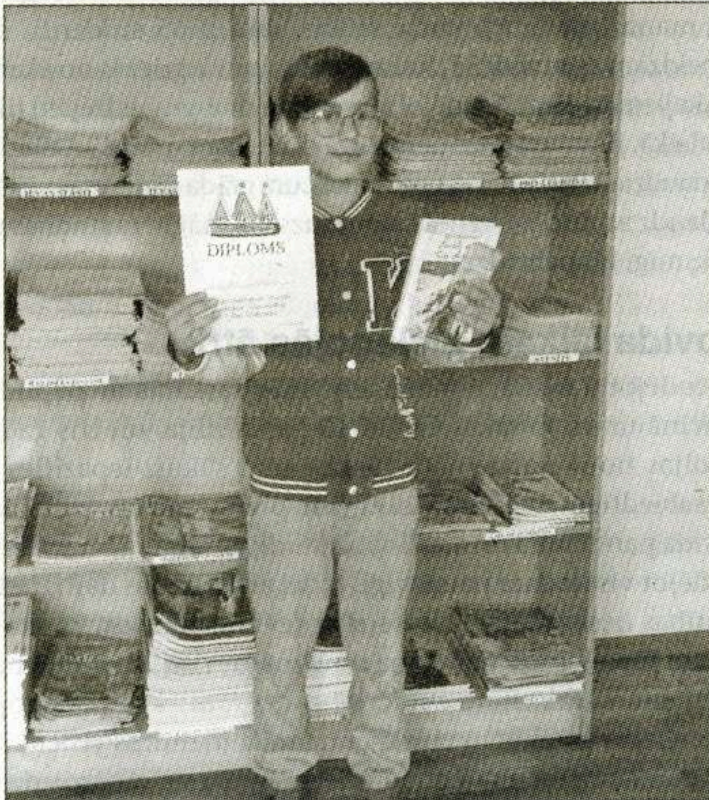

Foto - no personīgā arhīva

Pārstāvēs Tilžu. Deivids sacensībās lasīja fragmentu no Ēriha Kestnera grāmatas "Emīls un trīs dviņi".

Cēsu Centrālās bibliotēkas telpās kopš pagājušās nedēļas apskatāma Latvijas Nacionālās bibliotēkas un nodibinājuma fonda "Tavs atbalsts" veidotā izstāde "Bez ierobežojumiem".

Izstāde tapusi, izmantojot fotobalss (photovoice) metodi – tās centrā ir jaunieši ar kustību traucējumiem, kuri paši uzņēmuši fotogrāfijas un papildinājuši tās ar saviem personiskajiem stāstiem. Šie stāstījumi atklāj fotogrāfijās skatāmā dziļāko nozīmi un izgaismo to, kas sabiedrībai bieži paliek neredzams – diskriminējošas situācijas, neērti šķēršļi un nepiepildītas vajadzības.

Izstādes laikā ikviens apmeklētājs aicināts iepazīties arī ar trīs jauniešu video stāstiem, kas pieejami, skenējot izstādē izvietotos kvadrātodus. Šie stāsti atklāj jauniešu pieredzes, stereotipus un sabiedrības barjeras, kuras kavē pilnvērtīgu līdzdalību.

Izstādes ietvaros Latvijas Nacionālajā bibliotēkā notika diskusija "Ceļš uz iekļaušanu", kurā piedalījās gan jaunieši ar kustību traucējumiem, gan eksperti. Tā izgaismoja iekļaušanas jautājumus un fotobalss metodes nozīmi.

Izstāde bibliotēkā pieejama līdz 30. maijam. □

Sagatavojusi
ARITA LEJIŅA

Jūrkalnes bibliotēkai panākumi Latvijas bibliotēku ideju tirgū

25. aprīlī Latvijas Nacionālajā bibliotēkā norisinājās Latvijas Bibliotekāru biedrības rīkotā konference "Iesaiste, sadarbība, attīstība – bibliotēkas veiksmes pamats", kas bija lieliska iespēja uzzināt par jaunākajām nozares aktualitātēm, apmainīties ar pieredzi un veidot spēcīgu bibliotekāro kopienu, kas iedvesmo uz nākotnes izaicinājumiem.

Pasākumā piedalījās arī Ventspils novada Jūrkalnes, Ugāles, Usmas un Ziru bibliotēkas pārstāvji. Konferencē notika Latvijas bibliotēku ideju tirgus, kurā Jūrkalnes bibliotēka ar lepnumu prezentēja savu darbu, un mēs ar prieku paziņojam, ka Jūrkalnes bibliotēka šajā pasākumā izcīnīja 1. vietu, gūstot augstāko kolēģu novērtējumu par darbu, kas veltīts novadpētniecības attīstībai Jūrkalnē. Pie ideju tirgus galda tika noformēti materiāli, kas atklāja, kā Jūrkalnē veidojas novadpētniecība, – sākot no informācijas vākšanas, iedzīvotāju iesaistes, grāmatu un fotoliecību apkopošanas un beidzot ar ideju pārvēršanu stāstos un vizuālās ekspozīcijās. Izveidoti trīs novadpētniecības stendi "Jūrkalne 100", kas informē par Jūrkalnes vēstures notikumiem, cilvēkiem un kultūras dzīvi simts gadu garumā.

Šie novadpētniecības materiāli neatrodas tikai bibliotēkas plauktos – tie tiek popularizēti ārpus bibliotēkas telpām, piedāvāti sabiedrībai, sniedzot dzīvu un interaktīvu pieredzi, kas ļauj dziļāk iepazīt Jūrkalnes pagasta vēsturi un kultūru, padarot pagasta stāstus pieejamus un dzīvus arī tiem, kas parasti nepievērš uzmanību tradicionālajiem bibliotēku krājumiem.

Galda noformējumā īpaši izcelti šādi tematiskie virzieni:

"Katoļticība Jūrkalnē – gaismas un ticības ceļš", kas stāsta par Svētā Jāzepa baznīcas nozīmi Jūrkalnes sabiedrībā un garīgajā dzīvē,

"Tautastērps un kultūra – Krāsu valoda un identitāte", kas ataino suitu tautastērpu un kultūras mantojumu kā pašapziņas un piederības zīmi,

"Grāmatas, fotogrāfijas un liecības – mūsu stāsti – mūsu spēks", kas izgaismo Jūrkalnes ļaužu dzīvesstāstus un atmiņas.

Laikā padziļinātu interesi un iesaisti, konferences apmeklētājiem tika izstrādāta neliela, atraktīva viktorīna, kas ļāva iepazīt maģo suitu vēstures likoļus simts gadu garumā.

Konferences apmeklētāji apskata Jūrkalnes bibliotēkas sagatavotos materiālus.
LIGITAS KALNIŅAS ARHĪVA FOTO

Viktorīnas dalībniekiem balvās jūrkalnieki dāvināja Jūrkalnes Ugunsplavas tēju, kas lasīta Jūrkalnes piejūras plāvās, kur aug spēcīgi vietējie augi un jūtams dabas dzīvīgums, kā arī suitu saimnieces Taiģas Reķes ceptie gardie sklandrausi, kas ienesa pasākumā suitu zemes siltumu un viesmilitību.

Jūrkalnes bibliotēkas vadītāja Līgita Kalniņa saka: "Darbs, ko

prezentēju Latvijas bibliotēku ideju tirgū, parādīja, kā no sirds darba ar cilvēkiem un vēstures liecībām veidojas dzīvs, krāsains novadpētniecības stāsts. No sirds pateicos Ventspils novada pašvaldības Kultūras nodaļai par atsaucību, atbalstu un iespēju nest Jūrkalnes vārdu plašākā sabiedrībā!"

Marlena Zvaigzne

Novadniecei Mudītei Treimanei – Mūža balva par ieguldījumu Latvijas literatūrā

Rīgā, Spīķeru koncertzālē notika *Latvijas Literatūras gada balvas 2025* pasniegšanas ceremonija, kuras laikā tika noskaidrotas labākās 2024. gadā izdotās grāmatas sešās kategorijās, sveikti Mūža balvas un speciālbavļu ieguvēji, kā arī pasniegta *LSM.lv* lasītāju balva. Mūža balvu par nozīmīgu ieguldījumu Latvijas literatūrā saņēma mūsu novadniece, tulkoātāja Mudīte Treimane.

Viņa dzimusi Limbažos, bet – kā pati stāsta intervijā žurnāla *Ievas Stāsti* šī gada 2. numurā – abas ar mammu dzīvojušas ārpus pilsētas. No mājām līdz skolai bijis jāiet aptuveni trīs kilometrus. Jau no 5. klases tuva bijusi angļu valoda, gājusi arī pie skolotājas uz mājām, piedalījies olimpiādēs. Valoda padevusi un bijusi pie sirds. 1966. gadā pabeigusi Limbažu

1. vidusskolu, iestājusies Latvijas Valsts universitātes Svešvalodu fakultātes Angļu valodas un literatūras nodaļā. Tā kā bijis jā rūpējas par mammu, studējusi neklātienē un no 1966. līdz 1971. gadam strādājusi Limbažu 1. vidusskolā gan par sekretāri, gan angļu valodas skolotāju.

Pati atzinusi, ka ar bērniem patīcis strādāt, izveidojušas draudzīgas attiecības un bijis interesanti. Vēlāk bijusi pedagoģe Codes astoņgadīgajā skolā un Bauskas vakara vidusskolā. 1974. gadā pārcēlusies uz Rīgu, sākusi strādāt Latvijas Nacionālajā (agrāk V. Lāča Valsts) bibliotēkā, bijusi Humanitāro un sociālo zinātņu lasītavas galvenā bibliogrāfe (1974–2023).

Pirmie tulkojumi no zviedru valodas kopš 1980. gada. Tulkojumi no zviedru, norvēģu, dāņu un angļu valodas izdoti grā-

matās un publicēti periodikā. Popularizējusi un veidojusi izstādes par skandināvu bērnu rakstniecību. Pateicoties viņai, mēs zinām un esam iemīļojuši Astridas Lindgrēnes literāros varoņus Pepiju Garzeķi, Karlsonu un Brālīti... Tulkoātāja saņēmusi Hansa Kristiana Andersena literāro balvu, darbojusies Starptautiskās Jāņa Baltvilka balvas žūrijā. 2007. gadā iznākusi mūsu novadnieces pašas sarakstītā grāmata *Astridas Lindgrēnes darbi un nedarbi*. Par grāmatām M. Treimane saka: – *Lasīšana un vispār drukātais teksts ir kaut kas īpašs jau pats par sevi – grāmatmīļi labi zina, kā smaržo grāmata, kāda sajūta ir; pāršķirot lapas...*

Sagatavoja
Laila PAEGLE

Avots: Auseklis

Datums: 13.05.2025

Pasniegta Aleksandra Pelēča literārā prēmija

10. aprīlī Talsu Galvenajā bibliotēkā pulcējās Aleksandra Pelēča draugi un interesenti, lai svinētu un atzīmētu Aleksandra 105. dzimšanas dienu un dāvinātu dāvanas Aleksandram un sev, lai atcerētos pagājušo un pašķīrstītu atmiņu albumu lappuses. Un kas gan būtu labākā dāvana rakstniekam? Protams – grāmatas! Šogad četras dažādas un nesalīdzināmas, bet vienlīdz nozīmīgas un vērtīgas grāmatas.

Pirmā Aleksandra Pelēča literārā prēmija tika pasniegta tieši pirms 25 gadiem – šajā laikā esam tikušies 19 Aleksandra dzimšanas dienās, ir pasniegtas 19 prēmijas, esam runājuši, pieminējuši, izcēlušies kopskaitā 159 grāmatas un tikušies ar daudziem šo grāmatu autoriem, rosinātājiem, izdevējiem, atbalstītājiem, esam sekojuši Lasītāju simpā-

A. Pelēča literāro prēmiju šogad saņēma Agrita Ozola par Daumanta Birznieka grāmatu „Ceļojuma piezīmes Sibīrijā 1941-1943”.

tijas balsojumiem un bieži vien sīvajai atbalstītāju sacensībai. Tādu nenovērtējamu bagātību guvis mūsu novads, mūsu cilvēki.

Šajā reizē Aleksandra Pelēča literārajai prēmijai tika izvir-

zītas četras 2024. gadā iznākušās grāmatas: „Alis brauc uz Ameriku” (Aleksandrs Pelēcis, izdevējs un grāmatas sagatavotājs Zigurds Kalmanis (biedrība „Aleksandra Pelēča lasītava”)), „Ceļojuma piezīmes

emocionāli piesātināts, ilustratīvs 16 gadīga jaunieša ziņmējumu albums, kas veido atmiņu stāstu par Daumanta, viņa ģimenes un cēla biedru piedzīvoto ceļu uz izsūtījuma vietu Sibīrijā. Daumants Birz-

Sibīrijā 1941-1943” (Daumants Birznieks, grāmatas idejas un komentāru autore Agrita Ozola), „Lībiešu vietvārdu katalogs” (LU Lībiešu institūts, Valts Ernštreits, Baiba Šuvāne u.c.) un „Dundagas pils stāsti un noslēpumi” (sastādītāja un tulkoātāja Indra Čekstere).

A. Pelēča literāro prēmiju šogad saņēma Agrita Ozola par Daumanta Birznieka grāmatu „Ceļojuma piezīmes Sibīrijā 1941-1943”. Tas ir

nieks dzimis 1925. gadā, Valdgālē Talsu apkārtnē. Pabeidzis 8. klasi Talsu ģimnāzijā, kopā ar ģimeni 1941. gada 14. jūnijā deportēts uz Sibīriju – no Valdgāles uz Krasnojarsku.

Kā katru gadu, arī šoreiz lasītāji varēja līdzdarboties, nobalsojot par sev tīkamāko darbu gan Talsu Galvenās bibliotēkas tīmekļvietnē www.talsubiblioteka.lv, gan novada bibliotēkās. Kopā par konkursā izvirzītajām grāmatām lasītāji balsojuši 4246 reizes. Lasītāju simpātijas balvu ar 2160 balsīm saņēma Indra Čekstere un grāmata „Dundagas pils stāsti un noslēpumi”. Simpātiju balvu pasniegza Talsu Komersantu kluba valdes priekšsēdētājs Uģis Lauzējs.

Par pasākuma muzikālo pusi parūpējās liepājnieks, mūziķis Matīss Pavītols.

Teksts un foto:
Talsu Galvenā bibliotēka

Avots: Talsu Ziņas

Datums: maijs, 2025

Grāmatas
šajā krātuvē
tiek ievietotas
ePUB formātā

Meklēt

Kategorijas

4 MAIJS – PUBLIKAS NEATKARĪBAS ATJAUNOŠANAS DIENA

Skatīt vairāk

Būt e-grāmatu bibliotēkas lasītājam ir ērti

♦ **Mērķis** – nodrošināt pieejamību iespējami lielākam lasītāju skaitam

LĀSMA GAITNIECE,
«ZEMGALES ZINĀS»

Latvijas Rakstnieku savienība sadarbībā ar Kultūras informācijas sistēmu centru šopavasar rīkoja semināru par elektroniskajām grāmatām platformā www.3td.lv jeb 3td E-grāmatu bibliotēkā. Kaut arī šī e-grāmatu bibliotēka, kuras nosaukumā ietverts saīsinājums no vārdkopas «trešais tēva dēls», darbojas vairākus gadus, ir pietiekami daudz iedzīvotāju, kuri par tās esamību nezina, tāpēc ar iegūto informāciju iepazīstinām laikraksta lasītājus.

Vispirms jāreģistrējas pašvaldības publiskajā bibliotēkā

E-grāmatu bibliotēkas izmantošana ir ērta un parocīga, tai nevajadzētu radīt problēmas pat tādiem lietotājiem, kuri ikdienā datoru un internetu izmanto maz, kā arī nejutās šajā jomā pārāk zinoši. Vienīgais nosacījums – lai varētu sākt izmantot e-grāmatu bibliotēku, cilvēkam vispirms ir jābūt reģistrētam kādā no vairāk nekā 700 Latvijas pašvaldību publiskajām bibliotēkām, piemēram, Bauskas Centrālajā bibliotēkā vai Iecavas Edvarta Virzas bibliotēkā. Svarīgi ir precizēt, ka ar Latvijas Nacionālās bibliotēkas rekvizītiem 3td E-grāmatu bibliotēka nav pieejama, jo tā ir valsts nozīmes bibliotēka, nevis pašvaldības publiskā bibliotēka.

Ja interesents nav reģistrējies nevienā pašvaldību publiskajā bibliotēkā, pastāv iespēja ar kādu no tām sazināties pat attālināti, lai tajā reģistrētos, un uzreiz var palūgt bibliotēkas kataloga attālinātās piekļuves rekvizītus, kas ļaus reģistrēties 3td E-grāmatu bibliotēkā. Tātad re-

FAKTI

- Reģistrēties un sākt lasīt e-grāmatas 3td E-grāmatu bibliotēkā iespējams ar lietotājvārdu un paroli, ko piešķirusi kāda no pašvaldību publiskajām bibliotēkām.
- 1. Jāatver sadaļa «Reģistrēties».
- 2. Jāizvēlas tā bibliotēka, kura jums ir piešķirusi kataloga lietotājvārdu un paroli.
- 3. Jāievada savs lietotājvārds, parole un jānospiež poga «Reģistrēties».
- Nākamajā soli būs papildus jāievada sava e-pasta adrese un jāizveido parole. Pēc veiksmīgas reģistrēšanās informācijas ievadīšanas uz norādīto e-pasta adresi tiks nosūtīta aktivizācijas saite. Jāatver e-pasts un jānoklikšķina uz saņemtas saites, lai apstiprinātu savu e-pasta adresi un pabeigtu reģistrēšanos. Saite jāaktivizē stundas laikā no e-pasta saņemšanas brīža.
- Pēc reģistrēšanās 3td E-grāmatu bibliotēkā var atvērt sadaļu «Ienākt», kur būs jāievada iepriekš reģistrētā e-pasta adrese un parole.

AVOTS: WWW.3TD.LV

Lielu popularitātes vilni šī platforma piedzīvoja Covid-19 pandēmijas laikā, kad iespēja apmeklēt kultūras iestādes, tajā skaitā publiskās bibliotēkas, bija stipri ierobežota.

ģistrācija, citiem vārdiem, klūšana par lasītāju, Latvijas publiskajās bibliotēkās var notikt attālināti, līdz ar to atvieglot piekļuvi tiem lasītājiem, kuri dzīvo ārzemēs.

Tālāk jau reģistrēties 3td E-grāmatu bibliotēkā būs vienkārši, taču pirms tam ir nepieciešams kādas pašvaldību publiskās bibliotēkas piešķirtais lietotājvārds un parole. Ja gadījumā savas bibliotēkas kataloga lietotājvārds vai parole ir aizmirsusies vai nozaudēta, ir jāzāsinās ar bibliotēku, kur darbinieki to pateiks.

3td E-grāmatu bibliotēka tiek atzīta par drošu gan attiecībā uz

lietotāju datiem, gan pirātismu. Šajā platformā e-grāmatas lejuplādēt nav iespējams.

Populāra gan Latvijā, gan arī izceļojušo vidū

«3td E-grāmatu bibliotēka tika veidota ar mērķi nodrošināt pieejamību iespējami lielākam lasītāju skaitam ar ierīcēm, kuras pieejamas ikvienam. Šobrīd e-grāmatas var lasīt datorā, planšetdatorā un viedtālrunī, kam ir interneta pieslēgums, semināra sākumā, iedrošinot tos dalībniekus, kuriem platforma vēl nav pazīstama, pauda Kultūras informācijas sistēmu centra 3td.lv projekta koordinatore Agrita Sagalajeva.

«Viena no lielākajām priekšrocībām ir tā, ka e-grāmatu bibliotēkā grāmatas lasāmas tiešsaistē neatkarīgi no cilvēka atrašanās vietas, tātad to var izmantot arī tautieši ārzemēs. Novērots, ka ļoti labprāt šo platformu izmanto diasporas latviešu skoliņas un no Latvijas izbraukušās ģimenes.» Ir jābūt reģistrētam lasītājam kādā no

Latvijas pašvaldību publiskajām bibliotēkām, ko vajadzības gadījumā var izdarīt attālināti, sazinoties ar bibliotēku pa elektronisko pastu vai piezvanot.

Lielu popularitātes vilni šī platforma piedzīvoja Covid-19 pandēmijas laikā, kad iespēja apmeklēt kultūras iestādes, tajā skaitā bibliotēkas, bija stipri ierobežota, taču, ierobežojumiem beidzoties, savus lasītājus 3td E-grāmatu bibliotēka nav zaudējusi. Digitālās prasmes, ko lielai daļai cilvēku vajadzēja apgūt pandēmijas laikā, lieti noder, arī lasot e-grāmatas.

18 grāmatas mēnesī un divas vienlaikus

Patlaban 3td E-grāmatu bibliotēkā ir pieejamas 710 e-grāmatas latviešu valodā. Lasāmviela svešvalodās šajā krātuvē vēl nav iekļauta. Lai vieglāk būtu atrast meklēto, grāmatas sagrupētas 18 kolekcijās: dailliteratūra, nozaru literatūra, bērnu un jauniešu literatūra u. c. Lasītājs vienlaikus var izvēlēties divas e-grāmatas uz 14 dienām. Ja šajā laikā darbu nepaspēj izlasīt, termiņu iespējams pagarināt, taču to var darīt ne biežāk kā piecas reizes. Turklāt ir jāievēro limits, ka mēnesī jeb 30 dienās drīkst izvēlēties lasīšanai līdz 18 grāmatām. Tā kā lasīšana notiek tiešsaistē, vienlaikus vienu darbu var lasīt neierobežots e-bibliotēkas lietotāju skaits.

Noskaidrot, vai lasītāju interese šo izdevumu vispār ir pieejams kā e-grāmata, iespējams, izmantojot grāmatu katalogu internetā. «Pie darbiem, kas lasāmi e-formātā, ir norādē «e-grāmata»,» skaidro A. Sagalajeva.

Savukārt Valmieras bibliotēkas direktora vietniece Olga Kronberga norāda, ka īpaši ērti izmantot e-bibliotēkas pakalpojumus ir atvaļinājuma laikā, kad cilvēks devies ceļojumā, taču neatkarīgi no tā vēlas palasīt. «Koferi ar grāmatām līdzī neveidisi, un tas, ja esi e-bibliotēkas lietotājs, arī nav vajadzīgs!» Uz istu bibliotēku ir nepieciešams aiziet, taču šo grāmatu krātuvi iespējams izmantot momentā.

Vēl viena priekšrocība ir tā, ka lasītājs var mainīt e-grāmatas burtu izmēru un fonu, lai viņam lasīšana būtu pēc iespējas ērtāka.

Izkonkurēs iespiesto literatūru?

Laikā, kad 3td E-grāmatu bibliotēka tikai tapa, izskanēja bažas, ka šī platforma izkonkurēs istās jeb iespēstās grāmatas, kuras cilvēki vairs nevēlēties iegādāties. «Realitātē notika pretējais. E-grāmatas ieviešana ne reizi vien ir izraisījusi jaunu intereses vilni lasītājos, līdz ar to iespēstās grāmatas tiek pirkšanas pat vairāk. Nereti ir tā, ka cilvēks vispirms izlasa e-grāmatu un, ja tā ir patikusi, viņš to iegādājas fiziskā formātā,» zina stāstīt O. Kronberga. Arī lielāko Latvijas grāmatizdevēju, izdevniecību «Zvaigzne ABC», «Latvijas Mediji» un citu, rīcībā norāda, ka šī platforma netiek uzverta par draudu grāmatu tirgum. Turklāt pašiem autoriem no viņu darba lasīšanas 3td E-grāmatu bibliotēkā pienākas procenti, jo par 15 lasījumu reizēm tiek apmaksāta vienas grāmatas cena. Otrā līnā, kas autorus varētu interesēt, ir grāmatu popularitātes reitings, kas arī redzami šajā platformā. ♦

Bibliotekāri – pagasta svarīgākie cilvēki

IZBAUDĪT KULTŪRU

Jēkabpils novada Galvenās bibliotēkas direktore Zinaida Rabša jau sarunas sākumā uzsver, ka viņu "allaž iedvesmo kolēģu atsaucība, izpalīdzība" un ka "mēs visi ļoti mīlam mūsu lasītājus, viņi ir tik forši cilvēki!" Starp 9968 lasītājiem esot dažādi – nākot gan tie, kuri vēlas lasīt grāmatas, gan tie, kuri savu ikdienu pat nespēj iedomāties bez grāmatām. Tāpat daudz esot arī to, kuri labprāt apmeklējot bibliotēkas rīkotos pasākumus, un darbinieki esot priecīgi, ka viņi ļoti jūtas. Ļoti bieži atnākot uz pasākumiem, satiekoties arī iedzīvotāji paši,

jo tādējādi viņi arī savā starpā varot komunicēt, dalīties iespaidos par redzēto un dzirdēto. Un tad nākot arī tie, kuriem bibliotekāri cenšoties palīdzēt, jo bibliotēka esot vai pirmā vieta, kur rast padomu, ja rodas problēmas izmantot informācijas tehnoloģijas. Jēkabpils novadā kopumā atvērtas 27 bibliotēkas, kuras nodrošina arī valsts un pašvaldības pakalpojumu pieejamību, tādējādi, pēc direktores teiktā: "Bibliotekārs ir viens no katra pagasta svarīgākajiem cilvēkiem!" Galvenajā bibliotēkā strādājot 12 darbinieki, bet visās novada bibliotēkās un apkalpošanas centros kopumā iedzīvotājus uzklausa un tiem palīdzot 61 darbinieks.

Direktore dalījās arī stāstā par nupat aizritējušo 2025. gada Bibliotēku nedēļu, kad Jēkabpili viens no nozīmīgākajiem notikumiem bijis lasītāju kluba dibināšana, kas zīmīgi sasaukusies ar 23. aprīļa, Pasaules grāmatu un autortiesību dienas, moto: "Iesaiste, sadarbība, attīstība – bibliotēkas veiksmes pamats". Pirmās tikšanās laikā ticis izvēlēts kluba nosaukums – "Verba Lux". Dalībnieki dalījušies pieredzē par lasīšanu un iespaidos par izlasīto, secinot, ka grāmatas dod zināšanas, padomus, gudrību un veselību.

Jēkabpils novada Galvenās bibliotēkas direktore Zinaida Rabša.

PUBLICITĀTES FOTO

IZSTĀDE. Vietējie mākslinieki

Bibliotēkas apmeklētāji Ināras Kuzmanes izstādē "Mirkļu noskaņas".

Katru mēnesi regulāri mūsu bibliotēkas telpās izliekam arvien jaunu izstādi un, lai arī daudz izrādām arī ceļojošās izstādes, īpaši cenšamies izcelt vietējos māksliniekus. Pašlaik, maijā, bibliotēkā skatāma Ināras Kuzmanes radošo darbu trešā izstāde "Mirkļu noskaņas". Savukārt vakar, Pasaules višivankas dienā, godinot Ukrainas nacionālās identitātes, vienotības un bagātā kultūras mantojuma simbolu, izšūto blūzi vai kreklus, sadarbībā ar Jēkabpils kultūrizglītojošo biedrību "Javir" aicinām uz Gaļinas Dilānes vadīto rokassprāžu meistarklases radošo darbnīcu.

KINO. Latviešu filmas

Visvairāk cenšos skatīties latviešu filmas, tās noskatīties ir svēta lieta! Filmās bieži izbauda pat vairākas reizes, turklāt priecājos, ka svētkos rāda arī vecākus latviešu kinodarbības. Protams, "Straume" ir labākais, kas redzēts pēdējā laikā!

Kadrs no animācijas filmas "Straume".

KONCERTI. Dziesmas bruņinieks

Pavisam nesen bibliotēkā viesojās apgāds "Jumava" un, sagādājot prieku gan novada bibliotekāriem, gan arī aktīvākajiem lasītājiem un bibliotēkas draugiem, uz tikšanos atveda Liu Guļevsku un Viktoru Lapčenko, grāmatas "Viktors Lapčenoks. Dziesmas bruņinieks" līdzautori un galveno varoni. Bija tik ļoti gaiši klausīties viņa dziesmas, turklāt bija patīkami arī izjust, ka balss it nemaz nav mainījusies, tā skanēja tieši tikpat skanīgi kā allaž!

Lia Guļevska un Viktors Lapčenoks Jēkabpils novada Galvenajā bibliotēkā.

TEĀTRIS. Saprašanās nozīme

Pagājušajā gadā Jēkabpils bibliotēkai svinējām simt gadu jubileju, un toreiz novada kolēģi mūsu bibliotēkas kolektīvam uzdāvināja iespēju šajā pavasarī apmeklēt Valmieras teātra izrādi "Cosmopolitan". Valmieras un Vilandes teātra kopdarbs, režisora Andresa Normeta komēdija par latviešiem un igauņiem, bija ļoti interesanta un uzsvera, cik nozīmīgi ir iespējami daudz vienam ar otru sarunāties un saprasties, turklāt pieņemt un izprast arī savus līdzcilvēkus.

DIĀNA JANCE

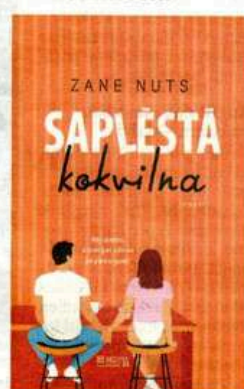
Skats no Valmieras teātra izrādes "Cosmopolitan".

MATISS MARKOVSKIS/ PUBLICITĀTES FOTO

GRĀMATAS. Ceļojumu lasāmviela

Nesen atgriezies no kultūras ceļojuma pa Portugāli un pa ceļam lasīju Zanes Nuts romānu "Saplēstā kokvilna". Tā bija brīnišķīga, viegla ceļojuma lasāmviela. Man ļoti patik iepazīt pasauli, tās vēsturi, dažādās kultūras un tradīcijas. Portugālē pārsteidza tās iedzīvotāju ciešā saikne ar reliģiju, bijām arī Fatimas svētvietā un iespaidīgajā bazilikā.

Zanes Nuts romāns "Saplēstā kokvilna".

Avots: Latvijas Avīze

Datums: 16.05.2025

FOTO: JELGAVA.LV

Bibliotēka "Zinītis" aicina uz pirmo bērnu grāmatu klubiņa tikšanos

31. maijā no pulksten 12 līdz 14 Jelgavas bērnu un jauniešu bibliotēkā "Zinītis" Zemgales prospektā 7 notiks pirmā bērnu grāmatu klubiņa tikšanās. Pasākums paredzēts bērniem vecumā no 7 līdz 12 gadiem, gan tiem, kas aizraujas ar lasīšanu, gan tiem, kas ar grāmatām vēl ir uz "jūs".

Pirmajā tikšanās reizē paredzēts iepazīties, apspriest līdzīgas paņemtās grāmatas un runāt par lasīšanu, pēc vēlēšanās lasīt skaļi priekšā, spēlēt ar grāmatām un lasīšanu saistītas spēles, kā arī apmainīties ar idejām un vēlmēm par grāmatu klubiņa nākamajām aktivitātēm. Paredzēts arī kopīgi izvēlēties tēmu un autoru lasāmajai grāmatai nākamajai tikšanās reizei. Klubiņa dalībniekiem būs iespēja iesaistīties arī bibliotēkas pasākumu rīkošanā, piemēram, izsakot vēlmes un idejas, kādos pasākumos vēlētos piedalīties, ar kādiem autoriem, ilustratoriem tikties u. tml.

Grāmatu klubiņa tikšanās plānots rīkot reizi mēnesī, arī vasaras periodā. Uz pirmo bērnu grāmatu klubiņa sanākšanu 31. maijā dalībnieki aicināti līdzīgu paņemt kādu grāmatu – tā var būt viņu mīļākā grāmata, nesen lasītā vislabākā vai sliktākā grāmata vai arī kāda, kuru vēlētos izlasīt. ☐

Muzeju nakts Madonas bibliotēkā

Muzeju nakts jau tradicionāli notiks arī Madonas novada bibliotēkā, kad bibliotēka pārtaps par radošu un izzinošu telpu visai ģimenei.

17. maija vakarā bibliotēka vērš durvis apmeklētājiem neierastā laikā – pēc darba stundām no pulksten 19 līdz 22, piedāvājot daudzveidīgu programmu.

Bibliotēkas konferenču zālē būs skatāma mākslinieces Sigijas Šķēles-Tomiņas grafisko darbu izstāde. Mākslinieces darbi ir eksperimentāli un konceptuāli, tie atspoguļo autore personīgo ceļu mākslā. Darbi ir stāsti par to, kā veidojam atgriezenisko saiti ar zināšanām, notikumiem un cilvēkiem. Autore attīsta šīs tēmas caur dažādām grafikas tehnikām, piešķirot lapām ģeometrisku un estētisku kārtību.

Sigijas Šķēles-Tomiņas māksla ir atzinīgi novērtēta gan Latvijā, gan ārpus tās, viņa turpina attīstīt savu radošo ceļu, apvienojot tradicionālās grafikas tehnikas ar personīgām un konceptuālām tēmām.

Mārcienas bibliotēkā

Ari Mārcienas bibliotēka iesaistīsies Muzeju nakts pasākumos.

Tā kā Muzeju nakts moto ir "Vērtību stāsti", bibliotēkā lielākā vērtība, protams, ir grāmata. Turklāt šogad latviešu grāmatu izdošanas sākotnei aprit 500 gadi. Bibliotēkā būs skatāma izstāde "Grāmata cauri gadsimtiem", kur apkopoti izdevumi no ļoti senām dienām (vecākā grāmata datēta ar 1879. gadu) līdz mūsdienām. Tāpat apmeklētāji varēs apskatīt izstādi "Krāšņumaugi – laiks un mode", ko veidojis Madonas novadpētniecības un mākslas muzejs.

Tā kā sen vairs nerakstām ar tinti un tušu, mūsu rokraksti nav tik glīti, radošajā darbnīcā "Izmēģini roku kaligrāfijā" būs iespēja burtus veidot skaisti un ar spalvu.

Tikšanās ciklā “Domātājs un darītājs” ar biologu, grāmatu autoru Andreju Svilānu

Saltais ziemeļrietumu puses vējš 10. aprīļa pievakarē neko mums neskādē, Ulbrokas bibliotēkā šovakar pavasaris. Košumkrūmi, ābeles un puķes, viss vienos ziedos – šādu noskaņu klausītājiem uzbūra Andrejs Svilāns, ilggadējs Nacionālā botāniskā dārza direktors, šobrīd Dendrofloras nodaļas vadītājs. Viņa darbs ietver rūpes par reto un aizsargājamo augu saglabāšanu un pētniecību, kā arī jaunu augu introdukciju. Pārsteigums – viņa paša dārzā Varakļānos šopavasār ziedēja vairāk nekā 20 sniegpulkstenišu šķirņu.

Plašās zināšanas un pieredzi Andrejs Svilāns liek lietā, veicinot sabiedrības izpratni par dabas bioloģisko daudzveidību un tās vērtību saglabāšanas nepieciešamību. Augstākā izglītība dabas zinātņu jomā iegūta, studējot Latvijas Universitātes Bioloģijas fakultātē, doktorantūrā Daugavpils Universitātē, zināšanas papildinot Humbolta Universitātē Berlīnē un Reinas Fridriha Vilhelma Universitātē Bonnā.

Dabas bioloģiskās daudzveidības jautājums interesēja arī šī vakara klausītājus. Kā izrādās, floras un faunas dažādība meklējama ne tikai mežos un pļavās, kā nereti domājam, bet tieši senos muižu parkos. Savulaik muižu dārznieki vietējos apstākļos ieviesa dažādus svešzemju kokus un krūmus. Andrejs Svilāns to skaidro vienkārši: “Vienā dobumainā, ar piepēm apaugušā kokā ar cauru vidu un iekaltušiem resniem pārkareniem zariem mājo desmitiem saglabājamo dzīvo organismu sugu.” Vērtību apzināšanas nolūkā būtu lietderīgi veikt vēsturisko muižas parku inventarizāciju.

Andrejs Svilāns ir autors grāmatām,

zinātniskām un populārzinātniskām publikācijām par dabas un dārzkopības tēmām. Ieskatījāties viņa jaunākās grāmatas – “Eiropas skaistākie dārzi un parki” – saturā. Eiropas monarhu baroka un angļu stila dārzi, Sansusī parks Potsdamā, Sofijivkas parks Ukrainā un vēl daudzi citi dārzu mākslas paraugi ir iekļauti šajā grāmatā.

Līdz mūsdienām saglabājušies senie parki ir nozīmīgs Latvijas kultūrainavas elements. Andrejs Svilāns par izcili sauc Rundāles pils franču baroka stilā iekārtoto dārzu. Rīgas pilsētvidē turpinām baudīt dārzu arhitekta Georga Kūfalta (1853–1936) 35 gadu ilgās Rīgas pilsētas dārzu direktora karjeras laikā paveikto. Ja nebūtu šo drosmīgo eksperimentu, mums, piemēram, nebūtu lielākā un vecākā divdaivu ginka (*Ginkgo biloba*) Kanālmalas apstādījumos.

Kultūras projektu vadītājai Liegai Piešiņai bija sagatavota vesela virkne asprātīgu jautājumu, piemēram, vai meistaram pašam ir “zaļie pirkstiņi”. Noklausāmies anekdotisku gadījumu par potzariem, kas apliecina – jā, ir gan, bet šī un vēl citu aizraujošu

stāstu aprakstīšana aizņemt vairākas laikraksta lappuses. Andrejs Svilāns mums pastāstīja vēl daudz interesanta – par zirgkastaņām, dārznieku grābekļiem, gliemežvākiem un smiltīm. Apspriežot latviešu dārzkopības tradīcijas, Andrejs Svilāns izceļas ar jautru tiešumu. Kārtīga latvieša dārzā bieži esot vērojams princips – starp diviem augiem ir atstāta tieši tik liela atstarpe, ka pa vidu var iestādīt vēl vienu. Tiem izaugot lieliem, gribi vai negribi, kāds ir jāmet laukā. Tomēr labā lieta ir tā, ka atbrīvojas vieta jaunam košumkrūmam vai kādai skaistai puķei. Šī bija laba iespēja ikvienam izteikt savu sāpi par augiem, kas nesaprotamu iemeslu dēļ nonīkst un nezaļo. Meistars neskopojās ar padomiem. Dārzs ir ļoti smalka padarīšana. Tas jāapstāda tā, lai visiem augiem klātos labi – jāstāda ar prātu, ne tikai ar lāpstu.

Pavasaris ir klāt un laiks doties uz Nacionālo botānisko dārzu Salaspilī, lai baudītu dabas atmodu visā tās krāšņumā.

Ginta Zalcmane,
Latvijas Nacionālā bibliotēka

Avots: Tēvzemīte

Datums: 09.05.2025

Garkalnes bibliotēkā – rakstniece Zane Krēsliņa

15. aprīlī Garkalnes bibliotēkā notika tikšanās ar rakstniece Zani Krēsliņu. Pasākuma gaitā rakstniece apmeklētājus iepazīstināja ar savu dzīves stāstu un ceļu, kā no fitnesa un uztura speciālistes nonākusi līdz grāmatu rakstīšanai.

Pirmās divas grāmatas tika veltītas veselīga uztura tēmai (“Ēd un baudi”, “Saki man, ka esmu tieva”), bet vēlāk rakstniece nolēmusi izmēģināt savu radošo garu daiļliteratūras nozarē (“Man, lūdzu, espresso, kruasānu un laimīgu dzīvi!”, “Mūžīgi Oļijs”).

Liels paldies Zanei Krēsliņai par to, ka pagodināja mūsu bibliotēku ar savu klātbūtni, un pasākuma apmeklētājiem no tuvākajiem un tālākajiem Ropažu novada pagastiem par to, ka apmeklējāt mūsu pasākumu un kopā radījāt mājīguma sajūtu.

Garkalnes bibliotēka novēl rakstniecei, lai visas viņas iecerētās un vēl nezināmās ieceres pārvērstas par jaunām grāmatām un fantāzijas lidojums izpaužas visdažādākajos žanros un sižetos.

Elvijs Krūmiņš,
Garkalnes bibliotēkas vadītājs

Avots: Tēvzemīte
Datums: 09.05.2025

Skolēni veido stāstus

ATTĒLĀ — Agija Staka rāda, kā top ilustrācijas.

Foto no biedrības “Solis”

Jauniešu biedrība “Solis” no Kokneses sadarbībā ar Jēkabpils novada Salas bibliotēku sākusī īstenot projektu “Pasauli veido stāsti”.

SANDRA PUMPURE

Tajā aizvadītā otrā aktivitātē — Salas vidusskolas jaunāko klašu skolēni Salas bibliotēkā tikās ar ilustratoru Agiju Staku, kura veidojusi ilustrācijas tik labi zināmajiem bērnu stāstiem “Eža kažociņš”, “Aburu taisītājs”, “Zaķišu pirtiņa” un citiem darbiem. Pirmā tikšanās notika aprīlī ar rakstniece Zani Zustu un Ucīpuci varoņiem.

Vēl Salas bibliotēkā bērniem un jauniešiem paredzēta radoša darbošanās ar grāmatu autorēm Eviju Gulbi un Inesi Valteri, dzejnieci Ingu Pizāni, rakstniecēm Zani Eniņu un Lauru Vinogradovu. Savukārt Salas ciema svētkos 24. maijā būs iespēja klātienē satikt 15 bērnu grāmatu autori Luīzi Pastori un piedalīties autores un žurnāla “Lasis” orientēšanās lasāmspēlē ģimenēm.

Projekta mērķis ir sniegt bērniem un pieaugušajiem līdzvērtīgas iespējas tikt klātienē ar rakstniekiem, veicinot bērnu lasīprieku un interesi par literatūru, iepazīstinot ar rakstnieka un ilustratora nodarbošanos. To finansiāli atbalsta Valsts kultūrkapitāla fonds, līdzfinansē Jēkabpils novada Galvenā bibliotēka un Jēkabpils novada Salas bibliotēka. ♦

Avots: Staburags
Datums: 13.05.2025

Eiropas nedēļa Staiceles bibliotēkā

9. maijs ir Eiropas diena, kad likti pamati Eiropas sadarbībai, ko uzskata par pašreizējās Eiropas Savienības (ES) pirmās sākumu. Šo dienu Latvijā atzīmē ar daudzām aktivitātēm, kas uzsvēr ES prioritātes – drošību, izaugsmi un noturību. Staiceles bibliotēkas Eiropas Savienības informācijas punktā (ESIP), pateicoties Latvijas Republikas Ārlietu ministrijas finansiālam atbalstam, katru gadu organizē pasākumus. Šogad to cikls *Kad klimats sauc pēc zaļā kursa* pilnībā veltīts klimata pārmaiņām.

Sadarbojoties ar biedrību *Zaļā brīvība*, īpašumā ieguvām un atraktīvi izspēlējām kāršu spēli *Klimats sauc*. Tā ir spēle, kurā risina aktuālo klimata pārmaiņu jautājumu. Visu nedēļu bibliotēkā bija skatāma izstāde *Kas notiek dabā?*. Tās veidošanā sadarbojās bibliotēka ar informāciju un Staiceles fotobiedrības *Laiks* pārstāvi ar netradicionālām, ierastajiem klimata apstākļiem neatbilstošām fotogrāfijām.

8. maija pēcpusdienā bibliotēkā viesojās meteorologs Toms Bricis. Saruna skāra gan klimata ietekmi, gan ikdienas mītus un patiesības. Stāsts bija par to, kā laikapstākļi ietekmē mūsu veselību, cik nozīmīgi ir izprast informāciju par laikapstākļiem, tāpat par gaisu un ūdeni, to kvalitāti un milzīgo lomu ikdienā. Daudz uzzinājām par sauli, kas dod ne tikai gaismu un siltumu, bet arī ultravioleto starojumu. Guvām padomus, kā pazīt lielgraudu krusas mākoņus, kam pievērst uzmanību, darbojoties saulītē. Tika gāzts mīts par pavasara *indīgo* saulīti. Arī rudenī tā ir tikpat *indīga*, tikai pēc kar-

stās vasaras mēs to vairs nejūtam. Tāpat caurvējš nav slikts, tas arī ir tikai vējš, visa atbilde ir tajā, kā mēs uzvedamies paši. Guvām atbildi uz jautājumu, ko nozīmē medicīniskais laika tips un kāpēc tas lēnām zūd no ikdienas laika ziņām. Ja cilvēks no rīta zvina un jautā, kāds būs medicīniskais laika tips, lai zinātu, kā dzert zāles, meteorologi izdara attiecīgus secinājumus... Iepazinām terminu *gaisa sajūtu temperatūra*. Runājot par procesiem dabā (piemēram, Sahāras smilšu graudiņi, Islandes vulkāna pelni, virpulviesuļi un negaisa noposfītas mājas), lektors uzsvēra, ka atkāpes no normas fiksētas jau izsenis, tikai savulaik nav bijis pietiekami informācijas. Tāpat meteorologam nākas atspēkot viltus ziņas gan par nenormāli aukstām ziemām, gan gaidāmo karstāko vasaru gadsimtā. Šo ļoti izskaidrojušo lekciju ļoti vēlētos izlasīt grāmatā, kas ikvienam varētu kalpot kā rokasgrāmata. To izdzirdējis, T. Bricis atzinās, ka tāda doma ir bijusi, bet vienkārši trūkst laika.

Kopā ar LTV laika ziņu redaktoru Tomu Brici nofotografējās arī Staiceles bibliotekāres Anita Strokša (no kreisās) un Inta Meistere

Pēc pasākuma, klausoties apmeklētāju atsauksmes, izkristalizējās viens viedoklis – T. Bricis ir cilvēks, kurš ar sirdi un aizrautību dara savu darbu un viņā ir vērts ieklausīties. Atbildot uz jautājumu, ko mēs varam darīt klimatu pārmaiņu jautājumā, viņš sniedza ļoti vienkāršu atbildi: – *Beidziet pirkt bezjēdzīgas lietas, kas samazina dzīves kvalitāti gan mums, gan nākamajām paaudzēm!*

Anita STROKŠA,
Staiceles bibliotēkas galvenā bibliotekāre

Avots: Auseklis

Datums: 14.05.2025

Pavasara talka 2025 – “ESAM DABA”!

Stopiņu pagasta bibliotēku bibliotekāri talkas laikā veica labiekārtošanas darbus Ulbrokas Meža kapos un Pētera Brūvera dzimtajās mājās “Kalēji”. Viens no labiekārtošanas darbiem – vasaras ziedu stādījumi Lāčplēša Kara ordeņa kavaliera Kārļa Vītiņa un dzejnieka Pētera Brūvera piemiņas vietās. Otrkārt, ik gadu esam dabā, lai sakārtotu kultūrvēsturisko viensētu, kas celta 1930. gadā. Dzejas dienas norises vietas sakārtošana katru gadu ir saistīta ar lapu grābšanu, krūmu apravēšanu, nogrieztu zaru vākšanu.

Šogad jāaplūko arī rudenī iestādītās ābelītes – “Melba”, “Dace”, “Konfetto”, kuras dzejnieka mājas simtgadīgajā ābeļdārzā iestādīja dzejnieki Inese Zandere, Māris Salējs, Edvīns Raups, mūziķi Ingus Ulmanis, Aigars Voitišķis, Andris Sējāns, Kaspars Tobis un Ropažu novada pašvaldības vadītāji Vita Paulāne, Ainārs Vaičulens, Jānis Pumpurs. Ne tik sen uz vienas skatuves Dzejas dienas un Dabas koncertzāles notikumi. Šoreiz nemeklējām atstātās zīmes vai rakstu ķērpja vēstījumu, bet gan novērtējām esošo dabas ainavu, mums doto iespēju uzturēt cilvēka un dabas radīto, mūsaprāt, arī unikālo vietu, kur dzeja dzīvo un elpo. Arī šogad rudenī vēsturiskajā viensētā notiks Dzejas dienas notikums, kur ikviens tiks gaidīts septembrī.

Pēc padarītā darba neizpalika draudzīgas sarunas un cienāša-

nās no līdzī paņemtajām uzkodām. Pavasara talkas noskaņa ir atklāsme un padarītais darbs, kurā iemājo kultūras mantojuma izpratne un ikdienas notikumu vēstījums. Atgādināt to, ko vērts atgādināt!

Šajā dienā Ulbrokas bibliotēkas, Sauriešu bibliotēkas, Ulbrokas PII “Pienenīte”, Ulbrokas Mūzikas un mākslas skolas (UMMS) iestāžu darbinieki kopīgi piedalījās Lielajā talkā, sakopjot Lāčplēša Kara ordeņa ka-

valiera Kārļa Vītiņa, dzejnieka Pētera Brūvera un viņa vecāku piemiņas vietu Ulbrokas Meža kapos, dzejnieka dzimtajā sētā “Kalēji” Stopiņu pagasta Līčos un lauksaimnieka, zinātnieka Edgara Lāčgalvja piemiņas zīmi pie Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitātes Ulbrokas zinātnes centra.

Paldies katram par iesaisti un ikgadēju atbalstu labiekārtošanas un apzaļumošanas darbos.

Ulbrokas bibliotēka

Avots: Tēvzemīte

Datums: 09.05.2025

Smadzeņmaizītes un jautri pastāstiņi

Ik palaikam jau uzpeld runas, ka grāmatām – tām, kas iespēstas un pavisam aptaustāmas, – pienāksot gals. Bet...ne nu nāk, ne nu kā. Cilvēki grāmatas turpina lasīt, tostarp izdevumus, kas veltīti, piemēram, kulinārijai.

Kā jau gana bagātīgajai receptšu grāmatu klāstā izcelties? Protams, ar stāstu, un tādu **Lienes Margevičas** un **Natas Brambergas** pērnā gada nogalē iznākušajā kopdarbā «Vienaldzīgo nav! Virco ti lasāmgabali mēsai un dvēseļi noteikti netrūkst!

Krājot stāstus

Pagājušā nedēļā, 9. maijā, abas autoras viesojās Lapmežciema bibliotēkā, kā arī «Zvaigzne ABC» grāmatnīcā Tukumā. Viņas ir bērniņas draudzenes no Skujenes pagasta Cēsu pusē, kas rakstīšanu sāka ar publikācijām internetā – sociālajos tīklos veidoja un arvien turpina rakstīt

Ar līdzī dziedamām melodijām pasākumā uzstājās pagasta kultūras dzīves organizatore Gunta Meņģe

emuāru «Lauri lapa». Tajā atrodas dažādas receptes, bet vienlaikus – sulīgā valodā uzrakstītas pavisam sadzīviskas epizodes, nu, piemēram, viena no pēdējām – par neapzinātu krāksanu, kas viņam liedz kārtīgi izgulēties. Stāstīgu, ka Lapmežciema atklāja autoras, krājot arī pēc tikšanās reizēm ar

saviem lasītājiem un grāmatas prezentācijām. Nu, piemēram, par to, kā Saldū samedijušas lētas kokvilnas apakšbikses, par kuru iznēriem nevarot sāstīt pat vīram, vai kā blūzes podziņa strādājoši nozīmīgos punktus, proti, krāsu galos, izbojā jeb padara negribīgi pikantas pasākuma fotogrāfijas.

Abas dāmas atklāj, ka šie stāsti, ļoti iespējams, arī reiz pārtapsot par grāmatām, tāpat kā savu kārtu gaidot abu apkopotie bērniņas stāstiņi.

Uzmini nu?

Tāpat kā receptes grāmatā, kur vieta atradusies tadām interesantām

sastāvdaļām kā hematogens un bulļa pauti, arī pasākumi ar autoru piedalīšanos ir pat ļoti aktīvi. Un arī Lapmežciemā neiztrūka degustācijas ar «aizvērtām acīm», kā arī izsole, kur dalībnieki varēja tikt ne tikai pie L. Margevičas bioloģiskās saimniecības labumiem, bet arī pie «kaķa maisā», kur solitājs nemaz nezina, pie kā tad isti noslēgumā tiks. Izsoles āmuriša vietā tika klapēta... karbonāde, bet noslēgumā varēja arī pagaršot smadzeņu maizītes un izlozēt smadzenītes burkā! Savukārt vēl papildu noskaņu ar dziesmu pasākumā Lapmežciemā piešķīra **Gunta Meņģe**, tāpat savus cienastus bija sagatavojušas vietējās saimnieces. Visbeidzot par un ap ēdiena bija pasākuma noformējums, tostarp vietējo mākslinieču – **Kitijas Strupes** un **Ivetas Meiceres** – gleznas.

LIENA TRĒDE

Grāmatas autoras izsola «Kaķi maisā»

Drosmīgajiem bija jānogaršo un jāatmin ļoti dažādas lietas – sākot ar vāriem burkāniem un beidzot ar bulļa pautiem

Avots: Neatkarīgās Tukuma Ziņas

Datums: 16.05.2025

Izstādē «Satikšanās 2» aplūkojami viesītiešu darinājumi

Viesītes ļaudim ir dažādi vaļasprieki un amatu prasmes, tādēļ bibliotēkas darbinieki mudina viņus iepazīstināt ar to arī citus cilvēkus izstādē «Satikšanās».

29. aprīlī Viesītes bibliotēkas lasītavā notika izstādes «Satikšanās 2» atklāšana. Šai izstādē ar saviem rokdarbiem un radošajiem darbiem atkal «satikušies» trīs viesītieši – Ingrida Svirska, Solvita Strautniece un Jānis Juškevičs. Jāpiebilst, ka šoreiz izstādē ir pārstāvētas arī viņu dzimtas.

Ingrida stāsta: «Kopš sevi atceros, man ir patīcis zīmēt gan dabaskatus, gan cilvēkus. Tāpēc izvēlējos kļūt par šuvēju, jo šuvējas profesija ir ļoti radoša un zīmēt, modelēt un šūt tērpus ir interesanti. Patīk darbs ar cilvēkiem, patīk radīt skaistus tērpus. Brīvajā laikā es arī adu, tamborēju, un man ļoti

patīk apgleznot zīdus. Patīk gleznot dažādus ziedus». Ingridas mamma Alvine Skruze arī bija liela rokdarbiece, tāpēc izstādē Ingrida rāda gan savas apgleznotās zīdus un dažādās tehnikās darinātās šalles, gan mammas adītos tautiskos cimdus, lelles, tamborētu ziedu kompozīcijas, tamborētus ziedus un

dzīvnieciņus.

Solvita par savu vaļasprieku stāsta: «Ar rokdarbiem nodarbojos jau no skolas gadiem. Sāku ar adīšanu un tamborēšanu. Vēlāk iemācījies batikot, mežglot, adīt ar pērlītēm, nedaudz arī izšūt etnogrāfiski pareizu vainagu. Pēdējais, ko apguvu, ir jostu celošana. Mana ome bija liela rokdarbiece, mamma izšuva krustdūrienā. Augu vidē, kur rokdarbi bija lielā cieņā un tika darināti un lietoti ikdienā. Man rokdarbi ir laba relaks-

Pašlaik Viesītes bibliotēkā ir skatāma **I. Svirskas, S. Strautnieces un J. Juškeviča** darinājumu un kolekciju izstāde.

I. JODGUDES foto

sācija pēc darba. Ir tik daudz ideju, ka pietiek ilgam laikam.»

Izstādē apskatāmi gan Solvitas, gan viņas mammas Dzintaras Rasiņas un vecmammās Lienas Da-

manovskas darinājumi. Jānis izstādē piedalās ar ļoti dažādiem darbiem – zīmējumiem, glezniecību, dažādiem darinājumiem no koka, māla, ar marku, latu un latviešu spēka un

aizsardzības zīmju kolekciju. **Jānis** par saviem vaļaspriekiem raksta: «Bērībā kolekcionēju pastmarkas, kuras saglabājušās vēl tagad. Pirkām, mainījāmies savā starpā. Ir savāktas Latvijas laika monētas – gan pirmskara, gan atjaunotās Latvijas latu monētas. Ar koka darbiem nodarbojos jau no 4. klases. Darbmācība no klases zēniem man padēvēs vislabāk, bija gan koka, gan metāla darbi. Arī zīmēšanā bija ļoti panākumi, braucu uz olimpiādi. Nebiju zīmējis daudz gadus, tagad to esmu atsācis darīt.» Viņš, gatavojoties izstādei, uzgleznoja sava tēva mājas «Tirumi», mātes mājas «Arāji», Viesītes lielo un mazo ezeru, āža skulptūru. Jaunākais, ko Jānis speciāli brauca mācīties taisīt, ir krāšņs sapņu ķērājs. Izstādē vēl vairāk bagātina Jāņa mammas Zentas Juškevičas krustdūrienā izšūtās gleznas (tikai dažas no daudzajām) un dēlu Edgara un Viestura zīmējumi. Paldies, ka dalāties ar visu šo savu un savas dzimtas devumi! Aicinām ikvienu nākt un apskatīt izstādī!

Irēna JANČEVSKA

Avots: Brīvā Daugava

Datums: 13.05.2025

iespējams zelta vidusceļš?

Paņemt var, bet nezinās, ko ar to darīt."

arī sev atzīstos, ka neko neesmu sapratusi, paturu tiesības recenziju nerakstīt. Jo izlasījis cits, kam patīks, kurš sapratis, un tad es ar savu viedokli nevienu nebašu aizvainojuši.

G. Roze: Vai kādreiz tā ir noticis, ka neesi uzrakstījusi, bet kolēģis ir, un tu domā – jā, tagad es saprotu?

B. Simsonē: Jā. Un esmu ļoti precīga. Jo tas nozīmē, ka literārais darbs ir satīcis savu lasītāju, bet es biju tā, kas literārajā "Tinderi" nosvajpota pa kreisi. Jo kritiķis jau arī ir lasītājs. Tostarp lasītājs parastais.

D. Brakmane: Tomēr jūs, kritiķi, izvirzāt grāmatas balvām, piemēram, lielajai gada balvai. Ko kritiķi uzskata par labu grāmatu?

B. Simsonē: "LaLiGaBa" žūrijā neesmu bijusi, grūti pateikt, kā notiek atšijšana un izvirzīšana nominācijām no garā – izdevēju iesniegtā – saraksta. Bet labā literārā darbā būtībā ir tas viss, ko jūs nosaucāt, jau atbildot uz pirmo jautājumu. Vēl man ir svarīgi, vai man vispār par šo darbu ir ko pateikt. Ja es izlasu un secinu, ka tur ir jau simtiem reižu izmantoti paņēmieni, un es labi saprotu, uz ko tas viss ved, tas, protams, neizslēdz, ka esmu ļoti izklaidēta, bet man nav nekā oriģināla, ko par šo darbu pateikt. Salīdzinājumam – es redzu skaistu, gludu lauku, bet tur nav aprakstas zeltietas. Bet man gribas rakt zeltietas. Ja es varu tās izrakt, es tās lasītājam parādīšu.

G. Roze: Gunti, vai tu kā autors domā, kam rakstīsi sev, lasītājam vai kritiķim?

G. Tālē: Nezinu, vai ir daudz tādu literātu, kas pret savu darbu izturas kā pret ražošanas procesu, kurā rodas produkts, kas normāli jāpārdo. Es tā izturos. Man nav svarīgi, ka mana grāmata ir plauktā un es varu teikt: "O, es esmu rakstnieks!" Gribu piedāvāt to, kas cilvēkiem patīk. Līdz ar to, ja es domāju par lasītāju, tomēr negribu rakstīt kāda žanra darbu tikai tāpēc, lai patiktu noteiktai publikas daļai. Nu nē! Te nu ir tā robeža, kur vairāk strādāju pie tā, kas patīk man. Diez vai kāds var uzrakstīt labi to, kas pašam nepatīk.

G. Roze: Tev daudz kas patīk. Iepazīnām tevi kā detektīvu rakstnieku, tad esi uzsāmus stāsti, tagad esi uzrakstījis vēsturisku romānu.

G. Tālē: Jā, bet galvenais, lai tur būtu iekšā noslēpums. Tas ir tas, kas vieno šausmas ar detektīvu – lielais ikss, kas jāatrisina. Arī manā

vēsturiskajā darbā galvenais motīvs ir risināt kādu noslēpumu.

G. Roze: Saprotu, ka bezkaunīgs jautājums, bet ko tu domā par savu literatūru, vai tā ir laba?

G. Tālē: Visi rakstnieki domā, ka viņu literatūra ir laba. Jā, es sekoju reitingiem, skatos, kā bibliotēkas ņem manas grāmatas un cik ilgi. Sekoju, cik ātri izpārdod tirāžu. Varētu, protams, labāk, bet nav arī galīgi švaki. Ir kur vēl augt.

Vai staigātāji uztur ultramaratonistus

G. Roze: Dace, kādus žanrus visvairāk lasa lasītāji? Minu, ka detektīvus.

D. Brakmane: Detektīvi ir populāri, jā, bet ne visi tos lasa. Ir cilvēku daļa, kuri kategoriski negrib detektīvus. Mums kādreiz bija tāda grāmatu iepirkšanas politika, ka detektīvus pēdām divus eksemplārus, bestsellerus trīs, jo pēc detektīviem nebija tik liela pieprasījuma. Tagad ir parādījušies latviešu detektīvu rakstītāji, un tie gan ir populāri, jā.

LILITA LINKEVIČA:

"To cilvēku, kas lasa recenzijas, blogeru ierakstus un seko ziņām, ir vēl mazāk nekā to, kas lasa grāmatas."

G. Roze: Kā ar "LaLiGaBa" līderiem un uzvarētājiem? Vai tos pēc tam vairāk lasa?

D. Brakmane: Lasītāji nepras grāmatu tikai tāpēc, ka tā ir ieguvusi balvu. Tā noteikti nevar teikt. Popularitāte rodas drīzāk no blogiem, no ieteikumiem un atsauksmēm "Facebook" grāmatu grupās. Lasītāju interesi ļoti piesaista visvairāk pirktu grāmatu TOP plaukts grāmatnīcās. Lasītājs to no fotogrāfe un nāk uz bibliotēku pēc grāmatas.

B. Simsonē: Rakstniecības balvas tik plaši neizskan kā kino balvas. Par tām ir pilni ziņu portāli, bet "LaLiGaBa", jāsaka godīgi, ziņām mēs savā burbulī. Piemērs ir mūsu brīnišķīgā filma "Straume". Visi sāka uz to iet, kad filma sāka saņemt balvas. Pirmoreiz "Straumi" redzēju praktiski tukšā kinolēdē. Kad izdomāju aiziet otrreiz, rinda bija pa visu Elizabetes ielu. Un tas bija tieši pēc "Zelta globusa".

L. Linkeviča: Piekritu. Mums tā niša ir tik saura, ka to cilvēku, kas lasa recenzij

jas, blogeru ierakstus un seko ziņām, ir vēl mazāk nekā to, kas lasa grāmatas. Jo pat tie, kas lasa daudz, šķiet, nēlāsa ne "Satori", ne "Punctum", ne citus nozāres izdevumus. Arī "Facebook" grāmatnieku grupās līdzko diskusija skar kādu literatūras balvu, šīs diskusijas aktivitāte plok, ja vien balvai līdzī nenāk skandāls.

B. Simsonē: Arī starptautiskās literāras balvas Latvijā nav labi pazīstamas. Mums, Latvijā, ir autors, kurš ir saņēmis vienu no lielākajām starptautiskajām balvām fantāzijas un fantastikas žanrā, un kaut gan šis fakts tika pieminēts, neviens lasītājs īsti neatpazīna šo balvu, ne arī to, cik tā

tājši, vai to vispār kāds var izlasīt. Nav obligāti visiem jālasa Rainis pārnestā nozīmē, ja vien tas nav saistīts ar darbu vai profesiju.

G. Roze: Tātad nav jākaunas, ka neesmu izlasījusi "Klūgu mūku"?

D. Brakmane: Es arī neesmu.

B. Simsonē: Pameģiniet pēc 20 gadiem. (Kopīgi smiekli.)

G. Roze: Bārbala, vai pazišanās vai pat draudzība ar autoriem netraucē uzrakstīt recenziju? Vai tu spēj būt objektīva?

B. Simsonē: Latvijas literatūras lauks ir samērā šaurs, principā cits citu pazīst. Nav jābūt kvelei sirds draudzībai, bet lielākā daļa

B. Simsonē: Man vienmēr gribējies lasīšanu salīdzināt ar sportu. Visi zina, ka kustības ir vajadzīgas, bet viens varbūt aiziet no mājas līdz trolejbusam, cits dodas garas pastaigas, cits apmeklē sporta zāli, vēl kāds skrien ultramaratonus. Arī lasīšanas muskulis tiek trenēts atkarībā no tā, cik un ko tu dari. Nekad visi neskrīes ultramaratonus, tā ir neliela ļaužu kopa. Arī starp lasītājiem to, kuriem teksta izpratnes un iedziļināšanās muskulis ir attīstīts, ir samērā neliela daļa. Daudz vairāk ir to, kas iet garas pastaigas, vēl vairāk iet īsās pastaigas, līdz ar to tirāžu ziņā ultramaratonisti vienmēr būs mazumā. Nevaru teikt,

B. Simsonē: Tas ir par to pašu, ka netrenējies tu nevari skriet ultramaratonu. Pirmkārt, tu sev sābēsi veselību, otrkārt, sāksi ienīst sportu.

Vai lasītāji aug

G. Roze: Bet vai ir iespējams veidot pieaugušu lasītāja gaudi, iesakot viņam, piemēram, vienkārsā krimināla vietā "Rozes vārdu", kas arī ir detektīvs, tikai, kā teica Bārbala, ar aprakstītu zelta līmeņiem.

L. Linkeviča: Tā kā esmu liela plāpa, parunāju ar bibliotekāriem, kamēr nav citu apmeklētāju. Izrādās, katrā Rīgas mikrorajonā ir raksturīga lasītāju gaume. Manā piemēra bibliotēkā, kas ir gandrīz centrā, neaiziet romāni ar odziņu, tur pārsvāra ņem dāmu romanus. Savukārt bibliotekārei patīk tās grāmatas, kas trenē lasīšanas muskuli. Un, zinot savus lasītājus, viņa mēģina tādās "iebarot". Reiz viņa ar šoku stāstīja: "Es mēģināju ieteikt X, paņēma labprāt, bet pēc divām dienām atnesa atpakaļ ar pārmetumu – ko tu man esi iedevusi!" Tā bijis vairākas reizes, tāpēc man radies iespaids, ka cilvēki, kas lasa kaut ko vienu, nemaz negrib pameģināt ko citu.

B. Simsonē: Jo tā ir piepūle un cilvēkiem ļoti nepatīk piepūlities. Patīk, ka visu iebaro gatavu, tas taču ir cilvēka daba.

D. Brakmane: Domāju, ka lasītāji aug gan. Varbūt lēnām, bet aug.

G. Roze: Visbeidzot mēs varētu vienoties vai nevienoties, vai vispār ir vērts veidot lasītāja gaudi, vairot ultramaratonistus. Varbūt ir labi tā, kā ir, ka vieglo literatūru lasa daudz, bet tādu, kur jāpieplūst smadzenes, – nelielā daļā.

G. Tālē: Šis muskulis nav jāveido uzmācīgā veidā, bet ir jārada iespēja lasītājam pašam izaugt. Un, kad viņš būs sasniedzis līmeni, kad gribēs ko vairāk, tad viņš šo piedāvājumu pamanīs un tas viņu uzrunās. Bet, ja viņš kā muša ir sasniedzis kupola griestus, kā pirms "dzejnieku dueli" Rokpelnis ar Dragi salīdzināja, tad viņš caur stiklu varbūt pat redzēs nākamo līmeni, bet paliks turpat, kur ir. Taču iespējai ir jābūt.

L. Linkeviča: (Smaga nopūta). Es nevispānu, ja kāds lasa "mežģīnes" vai "Kontinenta" literatūru. Labāk, lai viņš vispār lasa, nevis sāka: taistiet tas bibliotēkas ciet! Ja viņš lasīs un lasīs, tad tam, kuram tas ir dots, nākamais pakāpiens pienāks. **KZ**

DACE BRAKMANE:

"Lasītāji neprasa grāmatu tikai tāpēc, ka tā ir ieguvusi balvu."

PUBLICITĀTES FOTO

PUBLICITĀTES FOTO

ka staigātāji uztur ultramaratonistus, bet piedāvājumā ir jābūt gan, gan. Bet sportot vajag, jo ir arī tādi, kas nesportot nemaz. Tātad nelasa. Šādā ziņā mēs visi esam izdzēti.

Lasītāju gaumes izglītošana notiek, bet tai jāsaķas jau bērnībā. Zinu, ka daudziem ļoti nepatīk "Grega dienasgrāmatas", kas būtībā ir komiks ar minimālu teksta daudzumu, tomēr varēja vērot, ka pēc tam bērns, kurš bija šausmīgi lēns, ka ir izlasījis veselu grāmatu, lai gan teksta tur bija ļoti ja padsmī lappuses, pēc tam izvēlējās kaut ko vairāk, un vēl vairāk. Tāpēc prasta elastība ir jātrene jau agrinos gados. Ja cilvēks nekad neko nav lasījis, viņš nevar pusmūžā paņemt Imanuelu Kantu. Paņem var, bet nezinās, ko ar to darīt.

D. Brakmane: Jā, lasīšanas muskuļa trenšana arī bibliotekāriem ir ļoti liela atbildība. Mums nāk bērni no skolām ar uzdevumu, ka jāizlasa grāmata ne plānāka par 200 lappusēm. Bērns gaida, ka mēs viņam ieteiksim, jo plauktu ir daudz un viņi neprot tajos orientēties. Tad ir tā liela atbildība un uztraukums, ka tikai es šo bērnu neaizbaidītu no lasīšanas. Jo, ja viņš piedāvātāja grāmatā neko nesapratīs vai viņam nepatīks, viņam radīsies priekšstats, ka visas grāmatas ir tādas, un vairs neķersies klāt, ja, un arī bērni velas latviešu autorus.

recenzistu pazīst autorus. Un ir vēl viena lieta – varbūt autors tev privāti nepatīk, ko tad? Jo tas ir vēl smagāks gadījums. Jebkurš profesijas pārstāvis jābūt godīgam pret sevi. Ja jūti, ka nevarēsi būt objektīvs, tad nedari vispār! Labāk būtu nedraudzēties ar autoriem (smiekli), bet ko lai dara, ja savā burbulī tiekamies bieži un arī intereses sakrīt.

G. Roze: Tu jau arī Tukumā gandrīz savēja.

B. Simsonē: Tomēr piebildīsi, ka esmu rakstījusi recenzijas par diviem tavām grāmatām, bet par Gunti – nevienu.

G. Tālē: Man vēl ir vārgacība. (Smiekli.)

G. Roze: "Facebook" nesens raisījis diskusiju par to, ka lubenes uztur augsto literatūru – sociālo vidē lieto šos terminus. Bija pārmetumi, ka izdevniecības neveido lasītāju gaudi, bet izpaukt bija pienācis laiks satikties. Un to kāds atbildēja, ka nebūtu lubēnu, ar izcilajām grāmatām vien izdevniecības nāktos slēgt. Vai tā ir?

Kā saglabāt lasītprasmi digitālajā pasaulē?

Gustavs Terzens: "Lasiet žurnālus, kas izdoti uz papīra, avīzi nopērciet kioskā, grāmatai jābūt tādai, lai to gribas paņemt rokās!"

INTA ZĪLE,
pieaugušo
un pus-
audžu
psihoterapeite.

GUSTAVS
TERZENS,
žurnālists.

JĀNIS PALKAVNIEKS,
"Draugiem Group"
runasvīrs.
Publicitātes
foto

Lasītprasme ir tilts uz zināšanu un kritisko domāšanu. Kā mainās lasīšanas paradumi digitālajā laikmetā? Kāda ir bibliotēku loma vietējo kopienu un visas sabiedrības attīstībā? Par to lasīšanai veltītā konferencē "Lasīšana digitālajā laikmetā, rakstītā vārda spēks un bibliotēkas" diskutēja Latvijas Republikas Saeimā. Pirmo diskusiju paneli "Nākotnes sabiedrība — lasu, tāpat esmu" vadīja žurnālists, televīzijas un radio kultūras raidījumu vadītājs Gustavs Terzens.

LAURA FELŠA

Uz diskusiju G. Terzens ieradās ar sevis izvēlētajām grāmatām, tādā veidā iepazīstinot klātesošos ar savu lasāmvielu. Viņš uzdeva jautājumu — kāpēc jālasa rokas turamā grāmata? "Informācija traucē zināšanām. Internets nemīgi bombardē ar informāciju, tas nedod lasīšanas mieru. Lasiet žurnālus, kas izdoti uz papīra, avīzi nopērciet kioskā, grāmatai jābūt tādai, lai to gribas paņemt rokās," ieteica G. Terzens. Viņam esot bijusi saruna ar ukraiņu dzejnieci Ļubu Jakimčuku no Luhanskas, kura uzsvera — runājiet, lasiet, rakstiet, dzejojiet savā valodā! Jo valoda — tas ir ierocis. Par šo ieroci arī diskusiju paneli savas pieredzes stāstīja vairāki uzaicinātie cilvēki.

Lasīšana ir disciplīna

"Pagājušajā gadā veicām plašu aptauju par Latvijas iedzīvotāju lasīšanas paradumiem — tie, kuriem bērni bā lasīja priekšā mājās, tiešām lasa vairāk. Tie ir arī cilvēki, kuri pagājušā gada laikā izlasījuši vairāk grāmatu," pastāstīja Latvijas Nacionālās bibliotēkas Pētniecības un interpretācijas centra vadītāja Maija Treile. Viņa atzina, ka visu atbildību nevajadzētu novelt tikai uz ģimeni. "Sodien mēs runājam vairāk par valstiska līmeņa, par izglītības sistēmas, par kultūras institūciju atbildības uzņemšanos. Šis nozars var ļoti daudz darīt," viņa secināja.

Savukārt kā divus stūrakmeņus personības pilnvērtīgai attīstībai — lasītprasmi un matemātiku — uzsvera "Swedbank Latvija" valdes priekšsēdētājs, fonda "AUGI" padomes priekšsēdētājs Lauris Mencis. "Šīs divas jomas ir cieši saistītas. Problēma veidojas tad, kad jaunā paaudze, kas ienāk darba tirgū, ir ar vāju mācīšanās disciplīnas kapacitāti. Lasītprasme arī ir disciplīna — strādāt pie kaut kā, būt pacietīgam. Darbiniekiem jābūt strādāt ar informācijas daudzumu," viņš izteica savu viedokli. Ienāk mākslīgais intelekts, kurš to padara efektīvāku, tomēr informācijas daudzums, kas jāapgūst, piemēram, banku darbiniekiem, ir liels. "Ja darbinieks pēc gada atzīst, ka viss ir labi, bet viņš vairs nevar strādāt dēļ informācijas daudzuma, tad var secināt, ka nav ietrenēta disciplīna," teica L. Mencis.

Nav slikti lasīt arī automātiski

Mēs katrs lasām atšķirīgi, bet, kā var noteikt, ka to darām apzināti? Uz šo jautājumu G. Terzens aicināja atbildēt pieaugušo un pusaudžu psihoterapeiti Intu Zīli. "To ietekmē tas, vai ir drukāta grāmata, — tad iesaistās visas maņas. Mēs zinām, kā smaržo tīkko no tipogrāfijas iznākusi grāmata vai arī tāda, kas saglabājusies dzimtas bibliotēkā vairāku gadu desmitu garumā. Šīs maņas pieslēdz vēl papildu smadzeņu rajonus. Lasot digitāli, kas arī ir labi, iesaistās daudz mazāk maņu. Arī acis sliktāk uztver tekstu," stāstīja psihoterapeite. Viņa uzsvera, ka apzināta lasīšana ir tāda gadījumā, ja var atbildēt uz jautājumu, par ko stāstīts izlasītajās lappusēs.

Ja vecāki lasa, arī bērni lasa

SANDRA TRAKINA,
Andreja Upīša Skrīveru
bibliotēkas vadītāja

— Uz šī gada 1. janvāri Andreja Upīša Skrīveru bibliotēkā reģistrēti 633 aktīvie lasītāji. Tas ir par 4,1 % vairāk nekā gadu iepriekš —

2024. gada 1. janvārī bija 608 aktīvie lasītāji. Skrīveru bērnu bibliotēkā reģistrēti 403 aktīvie lasītāji. Bibliotēkas lietotājiem tiek dota iespēja lasīt arī e-grāmatas, piekļuvi dod bibliotēkas darbinieki. 2024. gadā bibliotēkas apmeklējums kopā — 8262, tajā skaitā fizisko apmeklējumu kopskaits — 6495, virtuālais apmeklējums — 1767. Izsniegumu kopskaits ir 17 717.

Mēs nevaram izcelt kādu konkrētu vecumposmu, kurā būtu čāklākie lasītāji. Jebkurā ir lasītāji, par kuriem mēs sakām — nāc no gada gadā. Skrīverus par savu dzīvesvietu izvēlas arīvien vairāk jaunu iedzīvotāju, un arī viņi kļūst par bibliotēkas apmeklētājiem. Par mūsu lasītājiem kļūst arī skolēni, kuri ierodas no citām vietām un sāk mācīties Skrīveros, kā arī Krapes, Jumpravas un Lielvārdes pusēs iedzīvotāji. Protams, zaudējam tos lasītājus, kuri aiziet mūžībā.

Mums ir lasītāji, kas paņem autorizācijas datus, lai lasītu e-grāmatas, bet pēc kāda laika atgriežas, lai lasītu fizisko grāmatu. Pēc pieredzes spriežot, e-grāmatu izvēlas tie, kas brauc uz darbu ar vilcienu un laiku pavada lasot, kaut ceļā uz darbu lasa arī fizisko grāmatu. Cilvēki vairāk iecienījuši fizisko grāmatu, kuru var paņemt rokās, un grib lasīt reāla cilvēka sarakstītu, nevis mākslīgā intelekta radītu grāmatu. Domāju, apgalvojums "bērni, jaunieši nelasa" uz mums neattiecas. Mums ir ļoti laba sadarbība ar pirmsskolas izglītības iestādēm un skolu. Bērnu darbinieki nāc ekskursijā uz bibliotēku, iepazīst to, veidojam kopīgus pasākumus. Bērni pieradina vecākus ar to, ka grib lasīt un ka ir jānāk uz bibliotēku. 1. klasē viņi atnāk ar skolotāju, pēc tam 1.—5. klases skolēni nāc regulāri — reizi divās nedēļās vai reizi mēnesī. Arī skolēniem notiek dažādi pasākumi — dzejas konkursi, lasīšana priekšā, rīta stundas. Tie, kas sāk lasīt jau bērnudārzā, turpina lasīt, arī mācoties skolā. Ir posmi, kad viņi nelasa, bet pēc tam atkal atsāk. Runājot par pieaugušo lasīšanu, liela ietekme ir sociālajiem tīkliem ar ieteiktajām grāmatām. Arī mēs sociālajos tīklos informējam par grāmatu jaunumiem.

Pieaugušo bibliotēkā ir jauno grāmatu dienas. Tad lasītāvi izliekam jaunās grāmatas, un cilvēki, kuri nav sociālajos tīklos, pierakstās rindā uz kādu konkrētu grāmatu. Protams, var pieteikties arī elektroniski. Lasītāji nāc pēc konkrētas grāmatas, ņemot vērā kolēģu ieteikumu, bet ir tādi, kas izpēta pieejamo fondu un lasīt paņem vecākas grāmatas. Viņi tās grib pārlasīt vai izlasīt, jo iepriekš nav lasījuši.

Nav tā, ka grāmatas nelasa. Ikvienam interesentam arī 2025. gadā ir iespēja piedalīties Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bērnu literatūras centra organizētajā un koordinētajā lasīšanas veicināšanas programmā "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2025". Programmas mērķis ir veicināt lasītprasmi un interesi par grāmatām, vienot lasītājus un rosināt diskusijas par grāmatām, sekmēt augstvērtīgas literatūras izplatību. Viss atkarīgs no ģimenes — ja vecāki lasa, arī bērni lasa. Ja viņi lasa priekšā, arī viņi paši grib lasīt. Ir labi, ja bērni paši izvēlas grāmatu. Nevajag viņus ierobežot, ka grāmata ir par biežu vai kā citādi nepiemērota. Lasot viņš sapratīs, ka kļūdījies, un nākamajā reizē paņems citu grāmatu, tādā, kas atbilst viņa spējam. Nevajag grāmatas mīlestību aplaut jau saknē! ♦

"Ir cilvēki, kuri lasīšanu izmanto kā automātisku procesu, un arī tas nav slikti, jo tādā veidā viņi sevi nomierina. Lasīšana saņem," piebilst I. Zīle.

Svarīgi piedāvāt izvēli

Kā vienu no veicinošajiem lasīšanas procesiem I. Zīle minēja Bērnu žūriju. "Sākmā bērni lasa piespiedu kārtā, bet pēc tam tas kļūst par ieradumu," viņa stāsta. Bet kā tad isti ir — vai vajadzētu bērniem piespiest lasīt? "Reizēm ir lietas, kas jādara. Tad ir ļoti svarīga pieaugušā attieksme. Ja pieaugušā seja ir atbalsts, tad bērnam tas patiks, viņš darīs," ar pārliecību teica psihoterapeite.

Svarīgi ir veidot pieejamību un pievilcību. "Ņemot vērā digitālā satura lielo ietekmi, mēs redzam, ka arī cilvēkiem kaut kādā savā dzīves posmā lasīšana kļūst mazāk izplatīta. Ja bērnam no skolotājiem vai vecākiem ir uzstādījums — tev jālasa 20 minūtes dienā, tad tas, ko var darīt pieaugušais, ir piedāvāt pēc iespējas labākas grāmatas, no kurām bērns var izvēlēties," ieteica M. Treile.

Lasīt darbavietā

"Draugiem Group" runasvīrs Jānis Palkavnieks uzsvera, ka svarīgi ir kvalitatīvi teksti. "Bērniem vajadzētu iemācīt, ka lasīšana ir ne tikai informācijas iegūšana, bet tā ir arī bauda. Kā labs ēdiens, mūzika," viņš teica. Svarīgi ir radīt apstākļus, kad cilvēks vēlas lasīt. "Zinu tādus, kuri darbā savu pusdienlaiku izmanto lasīšanai. Vai jums ir kolēģi, kuri darba vietā atšķir grāmatu un lasa? Vai uzņēmums ir gatavs pateikt — jā, tu 30 minūtes dienā vari veltīt lasīšanai," jautāja J. Palkavnieks.

Influenceru ietekme

Skaidrs, ka bērniem paraugs ir ģimene, viņi to atdarina. "Ja ņem vērā jaunā realitāte. Kas ir jaunie līderi? Influenceri [ietekmētāji]. Tātad jaunieši vairs neskatās tikai uz saviem tuvākajiem, viņiem izveidojas savi elki. Influenceri gan pārsvarā popularizē citas aktivitātes, bet būtu jauki redzēt kādu grāmatu influenceri, kura viedokli jaunieši ieklausās," savu ideju izteica L. Mencis. Viņš arī ieteica skolu programmās veidot kādu sintēzi — bērni kaut ko klausās (piemēram, audiogrāmatu vai podkāstu [raidierakstu]) un pēc tam konspektē, pieraksta, lai tiek trenēta analītiskā interpretēšana. "Tas veicinātu arī kritisko domāšanu," pārliecināti ieteica "Swedbank Latvija" valdes priekšsēdētājs.

Nācījas pastāvēšanas jautājums

Apgalvot, ka jaunieši vispār nelasa, būtu nekorekti. "Svarīgi, lai mums ir dati. Ja nav sistemātiski ievākti dati, mēs nevaram apgalvot — agrāk mēs lasījām, tagad viņi nelasa. Tie ir lieli vispārinājumi. Datu ievākšana — tas ir jādara izglītības un kultūrpoltikas līmenī, lai varam izdarīt nopietnus secinājumus," uzsvera M. Treile. Viņa arī novērojusi, ka pieaug to skaits, kuri lasa angļu valodā. "Vai es skumšu, ja mans bērns lasīs angļu valodā? Nē. Bet es ļoti gribētu, lai viņi lasa arī latviešu valodā — tas ir nācījas pastāvēšanas jautājums," teica M. Treile.

Diskusijas noslēgumā J. Palkavnieks aicināja visus izdarīt kādu labu darbu. "Ja mēs katrs atrastu vienu cilvēku, kurš nelasa, runātu ar viņu un piedāvātu palstīt, tad ir liela iespējāmība, ka kāds arī sāks lasīt. Ja katrs no mums tā izdarīs, tam noteikti būs rezultāts," teica J. Palkavnieks. ♦

Kā saglabāt lasītprasmi digitālajā pasaulē?

Gustavs Terzens: "Lasiet žurnālus, kas izdoti uz papīra, avīzi nopērciet kioskā, grāmatai jābūt tādai, lai to gribas paņemt rokās!"

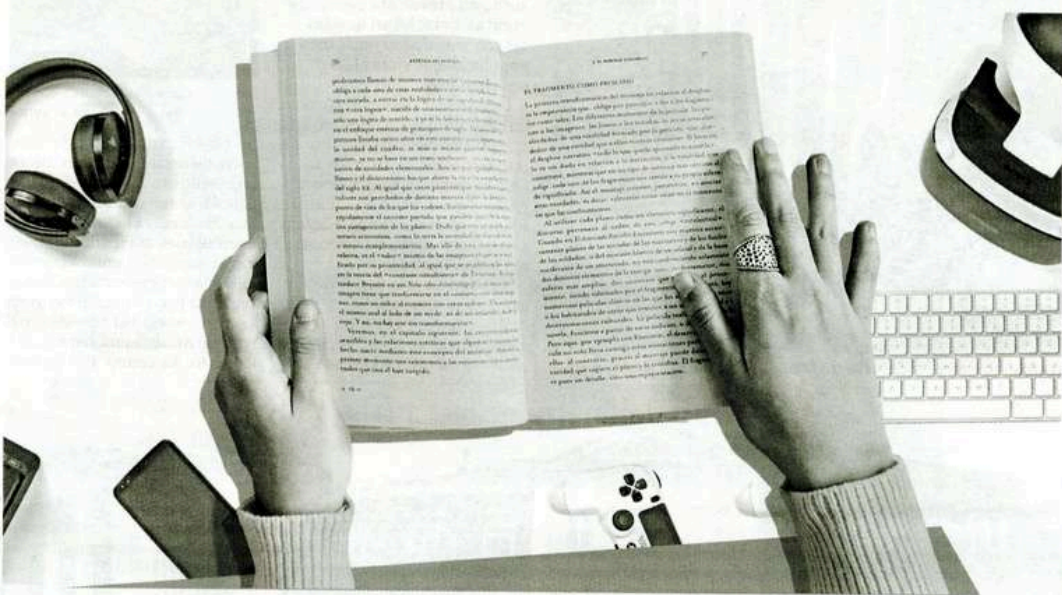
Lasītprasme ir tilts uz zināšanu un kritisko domāšanu. Kā mainās lasīšanas paradumi digitālajā laikmetā? Kāda ir bibliotēku loma vietējo kopienu un visas sabiedrības attīstībā? Par to lasīšanai veltītā konferencē "Lasīšana digitālajā laikmetā, rakstītā vārda spēks un bibliotēkas" diskutēja Latvijas Republikas Saeimā. Pirmo diskusiju paneli "Nākotnes sabiedrība – lasu, tātad esmu" vadīja žurnālists, televīzijas un radio kultūras raidījumu vadītājs Gustavs Terzens.

Uz diskusiju G. Terzens ieradās ar sevis izvēlētajām grāmatām, tādā veidā iepazīstinot klātesošos ar savu lasāmvielu. Viņš uzdeva jautājumu – kāpēc jālasa rokā turama grāmata? "Informācija traucē zināšanām. Internets nemitīgi bombardē ar informāciju, tas nedod lasīšanas mieru. Lasiet žurnālus, kas izdoti uz papīra, avīzi nopērciet kioskā, grāmatai jābūt tādai, lai to gribas paņemt rokās," ieteica G. Terzens. Viņam esot bijusi saruna ar ukraiņu dzejnieci Lūbu Jakimčuku no Luhanskas, kura uzsvera – runājiet, lasiet, rakstiet, dzejojiet savā valodā! Jo valoda – tas ir ierocis. Par šo ieroci arī diskutēja paneli savas pieredzes stāstīja vairāki uzaicinātie cilvēki.

Lasīšana ir disciplīna

"Pagājušajā gadā veicām plašu aptauju par Latvijas iedzīvotāju lasīšanas paradumiem – tie, kuriem bērniībā lasīja priekšā mājās, tiešām lasa vairāk. Tie ir arī cilvēki, kuri pagājušā gada laikā izlasījuši vairāk grāmatu," pastāstīja Latvijas Nacionālās bibliotēkas Pētniecības un interpretācijas centra vadītāja Maija Treile. Viņa atzina, ka visu atbildību nevajadzētu novelt tikai uz ģimeni. "Šodien mēs runājam vairāk par valstiska līmeņa, par izglītības sistēmas, par kultūras institūciju atbildības uzņemšanos. Šis nozares var ļoti daudz darīt," viņa secināja.

Savukārt kā divus stūrakmeņus personības pilnvērtīgai attīstībai – lasītprasme un matemātika – uzsvera "Swedbank Latvija" valdes priekšsēdētājs, fonda "AUGR" padomes priekšsēdētājs Lauris Mencis. "Šīs divas jomas ir cieši saistītas. Problēma veidojas tad, kad jaunā paaudze, kas ienāk darba tirgū, ir ar vāju mācīšanās disciplīnas kapacitāti. Lasītprasme arī ir disciplīna – strādāt pie kaut kā, būt pacietīgam. Darbiniekiem jābūt strādāt ar informācijas daudzumu," viņš izteica

ŽURNĀLISTS, TELEVĪZIJAS UN RADIO KULTŪRAS RAIDĪJUMU VADĪTĀJS
GUSTAVS TERZENS

savu viedokli. Ienāk mākslīgais intelekts, kurš to padara efektīvāku, bet tomēr informācijas daudzums, kas jāapgūst, piemēram, banku darbiniekiem, ir liels. "Ja darbinieks pēc gada atzīst, ka viss ir labi, bet viņš vairs nevar strādāt informācijas daudzuma dēļ, tad var secināt, ka nav ietrenēta disciplīna," teica L. Mencis.

Nav slikti lasīt arī automātiski

Mēs katrs lasām atšķirīgi, bet, kā var noteikt, ka to darām apzināti? Uz šo jautājumu G. Terzens acināja atbildēt pieaugušo un pusaudžu psihoterapeiti Intu Zili. "To ietekmē tas, vai ir drukāta grāmata, – tad iesaistās visas maņas. Mēs zinām, kā smaržo tikko no tipogrāfijas iznā-

kusi grāmata vai arī tāda, kas saglabājusies dzimtas bibliotēkā vairāku gadu desmitu garumā. Šīs maņas pieslēdz vēl papildu smadzeņu rajonus. Lasot digitāli, kas arī ir labi, iesaistās daudz mazāk maņu. Arī acis sliktāk uztver tekstus," stāstīja psihoterapeite. Viņa uzsvera, ka apzinātā lasīšana ir tādā gadījumā, ja var atbildēt uz jautājumu, par ko stāstīs izlasītās lappuses. "Ir cilvēki, kuri lasīšanu izmanto kā automatisku procesu, un arī tas nav slikti, jo tādā veidā viņi sevi nomierina. Lasīšana saņemē," piebilst I. Zile.

Svarīgi piedāvāt izvēli

Kā vienu no veicinošajiem lasīšanas procesiem I. Zile minēja Bērnu žūriju. "Sākumā bērni lasa piespiedu kārtā, bet pēc tam tas kļūst par ieradumu," viņa stāsta. Bet kā tad īsti ir – vai vajadzētu bērnu piespiest lasīt? "Reizēm ir lietas, kas jādara. Tad ir ļoti svarīga pieaugušā attieksme. Ja pieaugušā sejā ir atbalsts, tad bērnam tas patīks, viņš darīs," ar pārliecību teica psihoterapeite.

Svarīgi ir veidot pieejamību un pievilcību. "Nemot vērā digitālā saturu lielo ietekmi, mēs redzam, ka arī cilvēkiem kaut kādā savā dzīves posmā lasīšana kļūst mazāk izplatīta. Ja bērnam no skolotājiem vai vecākiem ir uzstādījums – tev jālasa 20 minūtes dienā, tad tas, ko var darīt pieaugušais, ir piedāvāt

pēc iespējas labākas grāmatas, no kurām bērns var izvēlēties," ieteica M. Treile.

Lasīt darbavietā

"Draugiem Group" runasvirs Jānis Palkavnieks uzsvera, ka svarīgi ir kvalitatīvi teksti. "Bērniem vajadzētu iemācīt, ka lasīšana ir ne tikai informācijas iegūšana, bet tā ir arī bauda. Kā labs ēdiens, mūzika," viņš teica. Svarīgi ir radīt apstākļus, kad cilvēks vēlas lasīt. "Zinu tādus, kuri darbā savu pusdienlaiku izmanto lasīšanai. Vai jums ir kolēģi, kuri darba vietā atšķir grāmatu un lasa? Vai uzņēmums ir gatavs pateikt – jā, tu 30 minūtes dienā vari veltīt lasīšanai?" jautāja J. Palkavnieks.

Influenceru ietekme

Skaidrs, ka bērniem paraugs ir ģimene, viņi to atdarina. "Jāņem vērā jaunā realitāte. Kas ir jaunie līderi? Influenceri [ietekmētāji]. Tātad jaunieši vairs neskatās tikai uz saviem tuvākajiem, viņiem izveidojas savi elki. Influenceri gan pārsvarā popularizē citas aktivitātes, bet būtu jauki redzēt kādu grāmatu influenceri, kura viedokli jaunieši ieklausās," savu ideju izteica L. Mencis. Viņš arī ieteica skolu programmās veidot kādu sintēzi – bērni kaut ko klausās (piemēram,

audiogrāmatu vai podkāstu [raidierakstu]) un pēc tam konspektē, pieraksta, lai tiek trenēta analītiskā interpretēšana. "Tas veicinātu arī kritisko domāšanu," pārliecināti teica "Swedbank Latvija" valdes priekšsēdētājs.

Nācījas pastāvēšanas jautājums

Apgalvot, ka jaunieši vispār nelsa, būtu nekorekti. "Svarīgi, lai mums ir dati. Ja nav sistemātiski ievākti dati, mēs nevaram apgalvot – agrāk mēs lasījām, tagad viņi nelsa. Tie ir lieli vispārinājumi. Datu ievākšana – tas ir jādara izglītības un kultūrpoltikas līmenī, lai varām izdarīt nopietnus secinājumus," uzsvera M. Treile. Viņa arī novērojusi, ka pieaug to skaits, kuri lasa angļu valodā. "Vai es skumšu, ja mans bērns lasīs angļu valodā? Nē. Bet es ļoti gribētu, lai viņš lasa arī latviešu valodā – tas ir nācījas pastāvēšanas jautājums," teica M. Treile.

Diskusijas noslēgumā J. Palkavnieks acināja visus izdarīt kādu labu darbu. "Ja mēs katrs atrastu vienu cilvēku, kurš nelsa, runātu ar viņu un piedāvātu palasīt, tad ir liela iespējama, ka kāds arī sāks lasīt. Ja katrs no mums tā izdarīs, tam noteikti būs rezultāts," teica J. Palkavnieks.

—Laura Felša